

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 64

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

52. évfolyam

2009. március 19.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
VÉLEMÉNYEK		
Tanács		
2009/C 64/01	A Tanács véleménye (2009. március 10.) Franciaországnak a 2008–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról	1
2009/C 64/02	A Tanács véleménye (2009. március 10.) Görögországnak a 2008–2011-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról	7
II <i>Közlemények</i>		
AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK		
Bizottság		
2009/C 64/03	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.5433 – Sanacorp/V.D. Linde) ⁽¹⁾	13
2009/C 64/04	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.5438 – NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya) ⁽¹⁾	13

HU

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Bizottság

2009/C 64/05	Euro-átváltási árfolyamok	14
--------------	---------------------------------	----

TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2009/C 64/06	Frissített jegyzék a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (15) bekezdésében említett tartózkodási engedélyekről (HL C 247., 2006.10.13., 1. o., HL C 153., 2007.7.6., 5. o., HL C 192., 2007.8.18., 11. o., HL C 271., 2007.11.14., 14. o., HL C 57., 2008.3.1., 31. o., HL C 134., 2008.5.31., 14. o., HL C 207., 2008.8.14., 12. o., HL C 331., 2008.12.21., 13. o., HL C 3., 2009.1.8., 5. o.)	15
2009/C 64/07	A külügyminisztériumok által a diplomáciai vagy konzuli képviseltekhez akkreditált személyek és családtagjaik számára kiállított igazolványok mintáinak frissített jegyzéke a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban (HL C 247., 2006.10.13., 85. o., HL C 153., 2007.7.6., 15. o.)	18
2009/C 64/08	A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerinti határátkelőhelyek jegyzékének frissítése (HL C 316., 2007.12.28., 1. o., HL C 134., 2008.5.31., 16. o., HL C 177., 2008.7.12., 9. o., HL C 200., 2008.8.6., 10. o., HL C 331., 2008.12.31., 13. o., HL C 3., 2009.1.8., 10. o.; HL C 37., 2009.2.14., 10. o.)	20

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉGGEL KAPCSOLATOS TÁJÉKOZTATÁSOK

EFTA Felügyeleti Hatóság

2009/C 64/09	Felhívás észrevételek benyújtására az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése szerint az izlandi Lakásfinanszírozási Alapnak állami kezességvállalási díj fizetése alóli mentesség formájában nyújtott állami támogatással kapcsolatban	21
2009/C 64/10	Az EFTA Felügyeleti Hatóság úgy határozott, hogy nem emel kifogást a bejelentett intézkedés ellen	37
2009/C 64/11	Az EGT-megállapodás XV. mellékletének 1f. pontjában említett jogszabály (az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK bizottsági rendelet) értelmében nyújtott állami támogatásokról az EFTA-államok által szolgáltatott információ	38

V Vélemények

KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK

Bizottság

2009/C 64/12	Pályázati felhívás a saját lakókörnyezetben való életvitel segítségét szolgáló ENIAC Joint Undertakinghez kapcsolódó munkaprogram alapján	39
--------------	---	----

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Bizottság

2009/C 64/13	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5347 – Mapfre/Salvador Caetano/JVS) ⁽¹⁾	40
2009/C 64/14	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5477 – Votorantim/Aracruz) ⁽¹⁾	41

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

(2009. március 10.)

Franciaországnak a 2008–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2009/C 64/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2009. március 10-én megvizsgálta Franciaországnak a 2008–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) 2008-ban a világméretű pénzügyi válság az alacsonyabb fogyasztói és üzleti bizalom, valamint a szigorúbb hitelfeltételek révén tovább lassította a növekedést. Miután az ipari termelés 2008 negyedik negyedévében meredeken zuhant, az éves GDP 2009-ben várhatóan erőteljesen csökkenni fog. A visszaesés időszakának fő szakpolitikai kihívásai a pénzügyi ágazat stabilizálása, a fogyasztói és az üzleti bizalom helyreállítása és a beruházások támogatása. A gazdasági visszaesés jelentős hatással lesz az államháztartásra, mivel a hiány – ahogyan azt a francia gazdasági, ipari és foglalkoztatási miniszter 2009. február 6-i, a gazdasági és pénzügyi biztosnak címzett levelében jelezte – 2008-ban túllépi a GDP 3 %-át, és a Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzése szerint 2009-ben várhatóan a GDP 5 %-a fölé emelkedik. Ez utóbbi számítás tartalmazza a decemberben elfogadott helyreállítási tervnek – amelynek fő intézkedései az állami beruházásoknak a programidőszak elejére történő előrehozása és a vállalkozások pénzügyi támogatása – a költségvetési egyensúlyra irányuló, a GDP 0,8 %-át kitevő hatását is. A kormány számos strukturális reformot hajtott végre, amelyek várhatóan pozitív hatással lesznek a gazdaság potenciális növekedésére.
- (3) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv szerint a GDP növekedése a programidőszak alatt pozitív lesz. Miután a növekedés 2008-ban megközelítőleg 1 %-ra lassul, 2009-ben várhatóan tovább csökken 0,2–0,5 % közé, majd 2010-ben hozzávetőlegesen 2 %-ra, és a programidőszak

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

hátralévő részében 2,5 %-ra emelkedik. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján ⁽¹⁾ úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv határozottan optimista növekedési feltételezésekre épül. Az értékelés figyelembe veszi a GDP 2008 negyedik negyedévében bekövetkezett súlyos visszaesését, a bizalmi mutatók alacsony szintjén alapuló borús gazdasági kilátásokat, valamint a beruházások és a kereskedelem előre jelzett erőteljes szűkülését, de a helyreállítási tervnek és a gazdaság modernizálásáról szóló törvénynek a növekedésre gyakorolt hatását is ⁽²⁾. Az olajárak közelmúltbeli alakulásának és a világméretű visszaesés intenzitásának fényében a program inflációs előrejelzése magasnak tűnik 2009-re, de azt követően valószínűnek tekinthető. Február 6-án a francia hatóságok értesítették a Bizottságot, hogy a makrogazdasági és az államháztartási előrejelzések felülvizsgálatra kerülnek.

- (4) A 2008. évi államháztartási hiányra vonatkozó becslés a Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzésében a GDP 3,2 %-a, ami 0,3 %-kal rosszabb, mint a programban található adat, mindazonáltal azt a fent említett február 6-i levél megerősíti ⁽³⁾. Az előző változatban foglalt célkitűzéshez (a GDP 2,3 %-a) képest a GDP 0,9 %-át kitevő különbség nagyrészt a következőkkel magyarázható: i. a feltételezettnél rosszabb 2007-es eredmény (a GDP 0,3 %-a); ii. a program előző változatában vártnál határozottan gyengébb reál-GDP-növekedés 2008-ban, ami a tervekhez képest csökkentette az adóbevételeket (a GDP 0,3 %-ával) és iii. magasabb kamatfizetések, amelyek a 2008-as magasabb inflációnak az inflációhoz kötött kötvények adósságszolgálati költségeire gyakorolt hatását tükrözik (a GDP 0,2 %-a).
- (5) Az aktualizált változatban szereplő 2009-es hiánycél a GDP 3,9 %-a, szemben a Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzésében foglalt 5,4 %-kal. A 2009-es hiány romlása a gazdasági visszaesésre reagáló automatikus stabilizátorok működésére, de a 2008. decemberi, a GDP 0,8 %-át kitevő költségvetési ösztönző csomag hatására is visszavezethető. A kormány újabb magasabb, a GDP 4,4 %-át jelentő hiánycélt jelentett be ⁽⁴⁾. Az aktualizált stabilitási programban szereplő információk szerint és a Bizottság szolgálatainak számításai alapján a strukturális hiány (a ciklikusan kiigazított, egyszerűségi és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított egyenleg) 2009-ben eléri a GDP 3 %-át, szemben a 2008-as 2,5 %-kal. A költségvetési irányvonal expanzívnek tekinthető, és teljes mértékben az ösztönző csomaghoz kapcsolódó költségvetési impulzussal magyarázható.
- (6) A program szerint középtávon Franciaország költségvetési stratégiájának célja a strukturális értelemben kiegyensúlyozott költségvetésre irányuló középtávú költségvetési célkitűzés elérése 2012-ig. A fent említett február 6-i levéllel módosított program előrejelzései szerint az államháztartási hiány várhatóan 2009-ben éri el csúcspontját a GDP 4,4 %-ával (a GDP 3,9 %-a helyett), majd 2010-ben a helyreállítási terv költségvetési hatásának megszűnésével újra visszaesik a GDP 3,1 %-ára (a GDP 2,7 %-a helyett). Ez összevethető a Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzésével, amely szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 5,4 %-ára nő, majd 2010-ben a GDP 5,0 %-át éri el. A fent említett levéllel módosított előrejelzések alapján a hiány tovább javul 2010 után, és 2012-ben a GDP 1,5 %-a lesz. Az elsődleges egyenleg hasonló mintát követ. A strukturális hiány várhatóan a GDP 3 %-ánál éri el mélypontját 2009-ben, hogy aztán 2010-ben a GDP 1 %-ával, az azt követő években pedig éves szinten a GDP 0,5 %-ával javuljon. Az előrejelzések szerint a helyreállítási terv kifizetése mellett egy célzott kiadáscsökkentési program is hozzájárul ennek eléréséhez. Az aktualizált program várakozásai alapján a GDP-arányos adósság 2009-ben 69,1 %-ra nő, 2010-ben nagyjából stabilizálódik 69,4 %-on, majd enyhén csökken a rá következő két évben. Ez magában foglalja – a költségvetési irányvonalon kívül – a bankok feltőkésítésének és a stratégiai beruházási alapon ⁽⁵⁾ való részvétel hatását, ami a megközelítőleg a GDP 0,75 %-át teszi ki, de nem veszi figyelembe a garanciarendszerből származó esetleges függő kötelezettségeket. A Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzése szerint az adósságráta 2009-ben eléri a GDP 72,4 %-át, 2010-ben pedig a GDP 76 %-át. Az aktualizált stabilitási programban szereplő értékektől való eltérést a növekedésre és az államháztartási hiányra vonatkozó eltérő adatok magyarázzák.

⁽¹⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. januári előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

⁽²⁾ Ebből kiindulva a Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzése a GDP 1,8 %-os csökkenését vetíti előre 2009-re; a pénzügyi ágazat körülményeinek és a bizalomnak a javulása valamint a globális kereslet fellendülése következtében aztán a GDP-növekedése 2010-ben várhatóan 0,4 %-ra javul.

⁽³⁾ Tekintettel a Szerződésben megállapított referenciaértékre a francia gazdasági, ipari és foglalkoztatási miniszter levelében is jelzett túllépésére, a Bizottság 2009. február 18-án a Szerződés 104. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentést készített.

⁽⁴⁾ A francia gazdasági, ipari és foglalkoztatási miniszter a február 6-án elküldött levélben az államháztartási hiányt 2010-re a GDP 3,1 %-ára becsülte.

⁽⁵⁾ A stratégiai beruházási alapokat használják fel a vállalkozások tőkéjében való részesedésszerzésre.

- (7) A költségvetési eredmények lefelé mutató kockázattal szembesülnek a programidőszak során. Először is, nem tükrözik még a 2008-as (a GDP 0,3 %-ával) rosszabb eredményt, amelyet a fent említett levél nemrég megerősített. Ez az eredmény arról is tanúskodik, hogy hiányzott a költségvetési konszolidáció a gazdaságilag kedvező/semleges időszakban ⁽¹⁾, és részben megmagyarázza a 2009-es hiánycél felfelé, a GDP 4,4 %-ára történő módosítását (ami figyelembe veszi a társasági adók lefelé irányuló korrekcióját is). Ennél fontosabb, hogy a programban foglalt makrogazdasági kilátások nem utalnak az immár 2009-ben várt recesszióra, ami jelentős költségvetés kockázattal jár, még a kormány által legutóbb bejelentett hiánycél tekintetében is. Emellett, az automatikus stabilizátorok hatásán felül fennáll a túlköltekezés kockázata az egészségügyi kiadások terén ⁽²⁾. Végül a helyi hatóságok múltbéli teljesítményét figyelembe véve fennáll annak a kockázata, hogy nem teljesülnek a tervezett kiadási célok. Az adósságra vonatkozó forгатókönyv is magas kockázatot hordoz a költségvetési egyensúly kockázataival, valamint a pénzügyi ágazat stabilizálását célzó intézkedések lehetséges hatásai miatt.
- (8) A már beiktatott nyugdíjreformok – köztük az úgynevezett régimes spéciaux (speciális nyugdíjrendszerek) reformja, amelynek célja az előírt járulékfizetési időszak összehangolása a többi rendszer szabályaival – eredményeképp az előregedés hosszú távú költségvetési hatása valamivel az EU-átlag alatt van, és a nyugdíjkiadások visszafogottabb emelkedést mutatnak. A program előrejelzése szerint 2008-ban az előző változat kiindulási helyzeténél rosszabb költségvetési egyenleg egyesíti a népesség előregedésének költségvetési hatását a fenntarthatósági réssel. Ha a Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzésében szereplő 2009-es költségvetési egyenleget vennénk kiindulási pontként, a fenntarthatósági rés jelentősen romlana. A bruttó adósság jelenlegi szintje meghaladja a Szerződésben foglalt referenciaértéket. A Franciaország által bevezetett, a pénzügyi ágazat stabilitását szolgáló fent említett programok hatással lehetnek az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára, amennyiben a kormányzati támogatás költségei a jövőben nem térülnek meg teljes mértékben. A programban tervezettnek megfelelően középtávon magasabb elsődleges többletek biztosítása hozzájárulna az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos középtávú kockázatok csökkentéséhez.
- (9) Franciaország múltbéli eredményeiből kiderül, hogy az államháztartási kiadások túllépése az elmúlt évtizedben többször előfordult, ami a jelenlegi költségvetési szabályok gyengeségeire utal. Az alkotmány 2008. július 23-án elfogadott reformja bevezette az államháztartás terén a kiegyensúlyozott költségvetés általános célkitűzését ⁽³⁾. Mivel azonban a kiegyensúlyozott költségvetés célkitűzése nem kötelező erejű, felmerül a kérdés, hogy vajon hatékonyan ellenőrizhető-e. A reform a Parlament által elfogadott, többéves költségvetést vezet be, 2009-től kezdődően a 2009–2012-es időszakra, azaz a stabilitási programmal megegyező hosszúságú időtartamra. Ez a reform hozzájárul az államháztartás jobb irányításához és elősegíti a költségvetési fegyelmet.

Ezenkívül az állami politikák általános felülvizsgálatának 2007 közepén történt megkezdését követően számos intézkedést hoztak az állami kiadások hatékonyságának növelése érdekében, többek között csökkentették a köztisztviselők számát. 2008-ban hatályba lépett a társadalombiztosítási alrendszerre alkalmazott új adósságszabály ⁽⁴⁾.

- (10) A pénzügyi válságra reagálva a francia kormány a pénzügyi szektor stabilitásának biztosítását célzó számos intézkedést hozott. A francia bankok hitelnyújtási kapacitását érintő következmények tompítása érdekében a kormány úgy döntött ⁽⁵⁾, hogy 40 milliárd EUR értékig hátrасorolt banki adósságokat vásárol meg szavazati jogok szerzése nélkül. A bankok ezért cserébe elkötelezték magukat a gazdaságnak nyújtott hitelezés növelése mellett annak érdekében, hogy ezzel garantálják a gazdasági

⁽¹⁾ Annak értékelése, hogy a gazdaság kedvező vagy rossz időszakban van, a kibocsátási rés elemzésére támaszkodik, amely 2007-ben és 2008-ban pozitív volt (ez gazdaságilag kedvező időszakot jelezhet), de általános gazdasági értékelésekre – mint a foglalkoztatás, magánfogyasztás, beruházások, külső egyensúlytalanság – is támaszkodik, ami módosíthatja a kezdeti következtetéseket. Ez alapján Franciaország 2007-ben gazdaságilag kedvező, 2008-ban pedig semleges időszakban volt. A Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzése szerint azonban a strukturális egyenleg romlott 2007-ben és 2008-ban a GDP 0,3 illetve 0,2 %-ával (lásd a technikai értékelést).

⁽²⁾ Amennyiben az egészségügyi kiadások növekedése nominális értelemben több mint 0,75 ponttal meghaladja a társadalombiztosítás finanszírozásáról szóló 2009. évi törvényben meghatározott (ONDAM) célértéket, egy figyelmeztető eljárás lép életbe.

⁽³⁾ Az újonnan elfogadott alkotmány 34. cikkének (4) bekezdése: „Des lois de programmation déterminent les objectifs de l'action de l'État. Les orientations pluriannuelles des finances publiques sont définies par des lois de programmation. Elles s'inscrivent dans l'objectif d'équilibre des comptes des administrations publiques”.

⁽⁴⁾ A társadalombiztosítás adósságainak törlesztését egy speciális alap kezeli („Caisse d'Amortissement de la Dette Sociale”). A végül 2008-ban hatályba lépett új (2005-ben elfogadott) törvény kimondja, hogy az alapba irányuló minden egyes új transzfert új bevételnek kell kompenzálnia, hogy ne növekedjen a CADES élettartama.

⁽⁵⁾ A kormány ebből eddig 21 milliárd EUR-t terjesztett a Bizottság elé, amelyet az engedélyezett; 10,5 milliárd EUR-ra kötelezettséget vállaltak.

szereplők szükségleteinek megfelelő mértékű finanszírozást. Ezen túlmenően törvényileg 320 milliárd EUR-t ⁽¹⁾ biztosítottak a banki kötelezettségek garantálására. A komoly nyomás fényében, amelylyel a bankközi hitelek piacának a pénzügyi válság kezdete óta kell szembesülnie, ez a garanciarendszer a bankok pénzeszközökhöz való hozzáféréseinek megkönnyítésére irányul. A bankok díjat fizetnek a hitelekre vállalt állami garancia után, és biztosítékot nyújtanak.

- (11) A gazdasági válságra reagálva a francia kormány december 4-én helyreállítási tervet jelentett be, amely bevételi és kiadási eszközök kiegyensúlyozott kombinációjaként jellemezhető és összhangban van az európai gazdaságélénkítési tervvel. Az intézkedések közé tartoznak állami beruházások (főként az állami vállalatok, az infrastruktúra, a kutatás és a védelem terén), munkaerő-piaci intézkedések (például az újonnan felvett munkavállalók esetében a kisméretű vállalkozások munkaadóinak mentesítése a társadalombiztosítási járulék alól), a vállalkozások támogatása (például ágazati támogatás az ingatlanágazat és a gépjárműipar számára, valamint a vállalkozások, főként a kkv-k felé irányuló kormányzati kifizetések felgyorsítása) és a háztartások vásárlóerejének támogatása (főként 200 EUR támogatások 2009 áprilisában az alacsony jövedelmű háztartások számára). Ez a csomag célzottnak és időszerűnek tekinthető. A bejelentett intézkedések átmenetiek, ezért visszafordíthatók, nem járnak költséggel az államháztartás számára 2010 után. A kormány számos strukturális reformot hajt végre, amelyek várhatóan pozitív hatással lesznek a gazdaság potenciális növekedésére, és így hosszú távon az államháztartásra. A termékek és szolgáltatások piaci tekintetében a fent említett, a gazdaság modernizálásáról szóló törvény célja a potenciális növekedés mértékének növelése az egyéni vállalkozási kedv előmozdításával és a verseny előtt álló akadályok enyhítésével, beleértve a kiskereskedelmi ágazatot is. A munkaerőpiacon szintén új törvényeket fogadtak el, elsősorban a rugalmas biztonság tekintetében. A munkaerőpiac modernizálásáról szóló, 2008 júniusában elfogadott törvény a szociális partnerek első szakmaközi megállapodásának átültetése, és célja biztosabb de ugyanakkor rugalmasabb szerződések kidolgozása. A többségi megállapodások megkönnyítése érdekében a szociális párbeszéd eljárásainak fontos reformjára is sor került. Ezek az intézkedések a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia keretében 2009. január 28-án a Bizottság által javasolt középtávú reformtervhez és az országspecifikus ajánlásokhoz kapcsolódnak.
- (12) Miután 2007-ben és 2008-ban, amikor a gazdasági feltételek kedvezőbbek voltak, romlott az államháztartás, 2009-ben, kedvezőtlen időszakban a költségvetési irányvonal expanzív (tükrözve a francia kormánynak az európai gazdaságélénkítési tervre adott válaszát). Ezt követően a program szerint sor kerül az államháztartás konszolidálására; mindazonáltal figyelembe véve a költségvetési célok jelentős, 2009-ben és 2010-ben jóval 3 % feletti hiányt eredményező kockázatait, a strukturális értelemben kiegyensúlyozott költségvetésre irányuló középtávú költségvetési célkitűzés 2012-ig nem érhető el.

Ebben az összefüggésben Franciaország az államháztartási keretek – főként a kiadási szabályok terén történő – további javításával és végrehajtásával csökkentheti a kiadások túllépésének kockázatát. Végül figyelembe véve a fent említett adósságbecslések kockázatait, az adósságarány a 2009-es expanzív irányvonalat tükrözve magas lesz, és határozott fellépésre lesz szükség a következő években az itt bemutatott tendencia visszafordításához.

- (13) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program minden előírt adatot megad, és a nem kötelező adatok legtöbbjét is tartalmazza ⁽²⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a gazdaságilag kedvezőbb időszakokban elért elégtelen előrehaladás és a gazdasági helyzet különösen 2008 utolsó negyedében bekövetkező romlása a GDP 3 %-át enyhén meghaladó hiányt eredményezett 2008-ban. Az erős gazdasági visszaesés ellensúlyozása érdekében a kormány az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban célzott, átmeneti és időszerű helyreállítási tervet fogadott el. Ez az átmeneti költségvetési expanzió a erős gazdasági visszaesszel társulva 2009-ben az államháztartási hiány további bővüléséhez vezet. Ezt követően a program az államháztartás konszolidációját tervezti restriktív irányvonal révén, főként 2010-ben. A kockázatok különösen a program határozottan optimista makrogazdasági feltételezéseihez és a jelenlegi bizonytalan környezethez kapcsolódnak, de a kiadási szabályok nem kötelező erejű jellegét is tükrözik. A gazdaság erősödésével a későbbi években további konszolidációs erőfeszítésekre lehet szükség. A már elfogadott strukturális reformok várhatóan hozzájárulnak a potenciális növekedés fokozásához, a versenyképesség javításához és a konszolidációs folyamat fenntartásához.

⁽¹⁾ A kormány ebből eddig 265 milliárd EUR-t terjesztett a Bizottság elé, amelyet az engedélyezett.

⁽²⁾ A program nem szolgáltat adatot a rövid és hosszú távú kamatlábakra vonatkozó feltételezésekről.

A fenti értékelés alapján Franciaország felkérést kap, hogy:

- i. 2009-ben hajtsa végre terv szerint a költségvetési intézkedéseket, ideértve az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban és a stabilitási és növekedési paktum keretében hozott ösztönző intézkedéseket, és közben tartsa fenn az államháztartási egyensúly további romlásának elkerülésére irányuló célkitűzést;
- ii. a gazdasági tevékenység előre jelzett élénkülésére tekintettel tegyen konszolidációs erőfeszítéseket 2010-ben, és ezt követően gyorsítsa fel a kiigazítás ütemét annak érdekében, hogy a hiányt gyorsan a referenciaérték alá hozzák, és ezzel a GDP-arányos adósság csökkenő pályára kerüljön;
- iii. hatékonyan érvényesítse a meglévő kiadási szabályokat, és tegyen további lépéseket annak érdekében, hogy az államháztartás valamennyi ágát tekintve garantálja a többéves kiadáscsökkentési célok tiszteletben tartását, és folytassa az állami politikák általános felülvizsgálatának keretében elfogadott intézkedések végrehajtását. Hajtsa végre a strukturális reformprogramot, különösen a nyugdíjrendszer fenntarthatósága tekintetében.

A kulcsfontosságú makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2008. december	2,2	1,0	0,2– 0,5	2,0	2,5	2,5
	BIZ 2009. január	2,2	0,7	– 1,8	0,4	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	2– 2,5	2– 2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
HICP infláció (%)	SP 2008. december	1,6	3,3	1,5	1¾	1¾	1¾
	BIZ 2009. január	1,6	3,2	0,8	1,5	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	1,4	1,7	1,6	1,6	1,6	1,6
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2008. december	0,4	– 0,6	– 1,8	– 1,6	– 1,1	– 0,4
	BIZ 2009. január ⁽²⁾	1,8	1,0	– 1,7	– 2,3	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	– 0,8	– 0,8	– 0,6	– 0,5	– 0,3	0,0
A külfölddel szembeni nettó hitelnyújtás/hitel- felvétel (a GDP %-ában)	SP 2008. december	– 2,8	– 3,4	– 2,6	– 2,5	– 2,4	– 2,4
	BIZ 2009. január	– 2,8	– 3,8	– 4,0	– 3,9	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	– 2,3	– 2,5	– 2,3	– 2,2	– 2,1	– 2,0
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2008. december	49,7	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2
	BIZ 2009. január	49,7	49,6	49,4	49,9	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	50,7	50,4	50,1	50,0	50,0	50,0
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2008. december	52,4	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3
	BIZ 2009. január	52,4	52,7	54,9	54,9	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	53,2	52,6	51,9	51,2	50,6	49,9
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2008. december	– 2,7	– 2,9	– 3,9	– 2,7	– 1,9	– 1,1
	p.m. PM ⁴	– 2,7	– 3,2	– 4,4	– 3,1	– 2,3	– 1,5
	BIZ 2009. január	– 2,7	– 3,2	– 5,4	– 5,0	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	– 2,4	– 2,3	– 1,7	– 1,2	– 0,6	0,0

		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2008. december	0,1	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7
	BIZ 2009. január	0,1	- 0,3	- 2,6	- 2,1	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	0,2	0,5	0,9	1,4	2,0	2,5
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2008. december	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	BIZ 2009. január	- 3,5	- 3,7	- 4,6	- 3,8	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2008. december	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	BIZ 2009. január	- 3,6	- 3,8	- 4,6	- 3,8	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2008. december	63,9	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8
	BIZ 2009. január	63,9	67,1	72,4	76,0	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	64,2	64,0	63,2	61,9	60,2	57,9

Megjegyzések:

(¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programban szereplő információk alapján újraszámították.

(²) A 2007–2010-es időszakra vonatkozóan 1,6 %-os, 1,4 %-os, 0,9 %-os és 1,0 %-os becslült potenciális növekedés alapján.

(³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és más átmeneti intézkedések nélkül. A legfrissebb program alapján az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések értéke 0 a teljes időszakon át (2007–2012); a Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzése szerint pedig 2007-ben a GDP 0,1 %-a, 2008-ban 0,1 %, mind hiánycökkentő, és 2009-ben és 2010-ben 0.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzései (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

(2009. március 10.)

Görögországnak a 2008–2011-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2009/C 64/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére (a stabilitási programokról),

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2009. március 10-én megvizsgálta Görögországnak a 2008–2011-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját ⁽²⁾.
- (2) Görögországban ebben az évtizedben erős, évi 4 %-os gazdasági növekedés volt jellemző. Ezzel párhuzamosan a belső és a külső makrogazdasági egyensúlyhiány jelentősen nőtt, és ez a külföldi adósságállomány gyors felhalmozódásához vezetett, miközben az államadósság szintje is magas maradt. A jelenlegi gazdasági és pénzügyi világválság görög gazdaságra gyakorolt hatásának fényében a kockázatok ezzel összefüggő ártékelése további nyomást gyakorol az adósságheterre.

A Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzése szerint a GDP növekedése 2008-ban reálértéken 2,9 %-ra lassult, és várhatóan 2009-ben is erősen lassul majd, azonban pozitív marad. Görögországban – ahol az államháztartási hiány 2007 óta a GDP 3 %-ának megfelelő határ fölött van ⁽³⁾, és ahol az államadósság aránya az egyik legmagasabb az Unióban – fiskális ösztönzők alkalmazására nincs lehetőség, mivel ez veszélyeztetné az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát és az ország versenyképességét. Ezért költségvetési ösztönző csomagot nem terveznek. A görög hatóságok a 2009-es költségvetési törvényben bevezettek néhány olyan intézkedést, amely a társadalmi kohézió biztosítására irányul, így többek között az alacsony jövedelemmel rendelkező háztartásoknak biztosított juttatásokat. Görögország azzal a kihívással néz szembe, hogy jelentős költségvetési konszolidációt valósítson meg, javítva ugyanakkor az államháztartás minőségét és kiigazítva a gazdaság nagy belső és külső egyensúlyhiánya mögött álló tényezőket.

- (3) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv azzal számol, hogy a reál-GDP növekedése a 2008-as 3 %-ról 2009-ben 1,1 %-ra csökken, majd a programidőszak hátralevő részében ismét átlagosan 1,75 %-ra nő. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján megállapítható ⁽⁴⁾, hogy a makrogazdasági forgatókönyv 2009-re és az azt követő időszakra optimista növekedési feltételezéseken alapul. Így a program előrejelzései szerint – a foglalkoztatás kedvező növekedése, valamint a beruházásokat támogató és az Unió strukturális alapjai felhasználásának fokozására irányuló újabb kezdeményezések hatásának optimista értékelése alapján – a magánfogyasztás és kisebb mértékben a

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/spp/main_en.htm

⁽²⁾ 2009. február 6-án a görög hatóságok kiegészítést nyújtottak be a programhoz, amely az előirányzott, az adóbevételt növelő intézkedések és a tervezett költségvetési eljárási reform magyarázatát tartalmazta. A kiegészítés nem tartalmaz változtatásokat a stabilitási programban szereplő költségvetési stratégiához képest, és a makrogazdasági forgatókönyv és a költségvetési előrejelzések is változatlanok maradnak.

⁽³⁾ A görög hatóságok által 2008 októberében szolgáltatott és az Eurostat által megerősített adatok szerint az államháztartási hiány 2007-ben elérte a GDP 3,5 %-át és így meghaladta a GDP 3 %-ának megfelelő referenciaértéket. A Szerződésben meghatározott referenciaérték megsértésére tekintettel a Bizottság 2009. február 18-án a Szerződés 104. cikkének (3) bekezdése alapján jelentést készített.

⁽⁴⁾ Az értékelés a Bizottság szolgálatainak 2009. januári előrejelzését és más, azóta elérhetővé vált információkat is figyelembe vesz.

beruházások növekedése is szilárd marad. Ezenkívül a program makrogazdasági forgatókönyve szempontjából Görögország kereskedelmi partnerei gazdasági tevékenységének visszaesése és a romló nemzetközi kereskedelmi kilátások jelentős lefelé mutató kockázatot jelentenek, ami főként a szállítási ágazat és a turizmus sebezhetőségét tükrözi a jelenlegi válságban. A program inflációs előrejelzései valószínűleg tűnnek, a külső egyensúlyhiány középtávú alakulása azonban némiképp optimista.

- (4) A program aktualizált változatában a 2008-as államháztartási hiányt a GDP 3,7 %-ára becsülik (a GDP 0,4 %-át kitevő, a hiányt csökkentő egyszeri intézkedésekkel együtt), ami 0,25 százaléppal magasabb, mint a Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzésében szereplő érték. Ezzel szemben a program előző aktualizált változatában a GDP 1,6 %-át kitevő célt tűztek ki. Ez a 2 százalékpontos eltérés egyrészt bevételkiesést, másrészt a kiadások túllépését tükrözi. A bevételeket GDP-arányosan 1 százaléppal alacsonyabbra becsülik, mint amelyet a költségvetésben terveztek, ami főként a 2008-ban végrehajtott bevételnövelő intézkedések vártnál alacsonyabb hozadékkal magyarázható. A kiadások túllépése hozzávetőlegesen szintén a GDP 1 százalékát teszi ki, és főként az elsődleges folyó kiadások terén bekövetkezett csúszásokból és különösen a vártnál magasabb állami fogyasztásból és bérekből ered.
- (5) A program aktualizált változatában 2009-re a GDP 3,7 %-át kitevő hiánycél szerepel (a GDP 0,5 %-át kitevő egyszeri hiánycsökkentő intézkedésekkel együtt), a Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzésével összhangban. A parlament által 2008. december 21-én elfogadott 2009-es költségvetési törvényben meghatározott költségvetési célhoz képest ez a GDP 1,75 százalékának megfelelő felfelé történő kiigazítást jelent. Az új költségvetési célkitűzés tekintetbe veszi a 2008-as vártnál rosszabb költségvetési eredményt. Emellett az összes bevételre vonatkozó megfontoltabb előrejelzést tükröz, mivel ezt az előrejelzést a GDP 1 százalékaival lefelé, míg a közkiadásokat a GDP 0,4 százalékaival felfelé korrigálták. Ennek ellenére az előrejelzések szerint a bevételek aránya 2009-ben még mindig majdnem a GDP 1 százalékaival nő, a 2008 szeptemberében elfogadott és a 2009-es költségvetési törvénybe beépített adóbevétel-növelő csomagnak köszönhetően. A felülvizsgált célkitűzések teljesítésének biztosítása érdekében a program aktualizált változata a 2009-es költségvetési törvényben foglaltakon kívül még számos más intézkedést is tervez, amelyek célja az elsődleges közkiadások korlátozása és a közkiadások kezelésének egyszerűsítése. Ezeket az új intézkedéseket, amelyeket 2009 során kellene elfogadni, a program nem mutatja be világosan. A költségvetési politika általános irányvonala 2009-ben nagyjából semleges lesz.
- (6) A programban vázolt költségvetési stratégia arra irányul, hogy a 2008-as, a GDP 4,5 %-át kitevő strukturális hiányt 2009-ben 4,3 %-ra, és 2011-ben 2,2 %-ra csökkentse, míg a strukturális szempontból (ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül) kiegyensúlyozott költségvetésre irányuló középtávú költségvetési célkitűzés elérése a program ideje alatt nem várható. 2009-ben a GDP 3,7 %-át kitevő államháztartási hiányt tűznek ki célul, ezt követően a hiány a programidőszak alatt tovább csökken majd, 2010-ben a GDP 3,2 %-ára és 2011-re a GDP 2,6 %-ára. Hasonlóképpen, az elsődleges egyenleg a 2009-es, a GDP 0,8 %-ának megfelelő többlet után 2011-re a GDP 1,7 %-át kitevő többletet ér el. Strukturális értelemben ez átlagosan a GDP 0,75 százalékát kitevő javulást jelent. A költségvetési konszolidáció 2010-ben és 2011-ben főként a kiadások ambiciózus csökkentésén alapul, ezt azonban konkrét intézkedésekkel nem támasztották alá megfelelően. A bruttó államadósság, amelyet 2008-ban a GDP 94,6 %-ára becsültek, az előrejelzések szerint 2009-ben és 2010-ben meghaladja majd a GDP 96 %-át, mielőtt 2011-ben visszaállna 94,75 %-ra. A hiány emelkedése és a GDP-növekedés visszaesése mellett 2009-ben az államadósság jelentős változása is hozzájárul az adóssághányad emelkedéséhez.
- (7) A költségvetési eredményekhez jelentős lefelé mutató kockázatok kapcsolódnak. Az alapul vett makrogazdasági forgatókönyv optimista növekedési feltételezéseken alapul. 2009-ben kockázatot jelentenek még a felülvizsgált 2009-es költségvetési célkitűzés végrehajtása során bekövetkező esetleges csúszások, figyelembe véve különösen a kiadások visszatérő túllépését és a gyakori bevételkieséseket. 2010-től a tervezett konszolidációt alátámasztó intézkedésekre vonatkozó információk hiánya jelent kockázatot, különösen a kiadási oldalt illetően. Emellett az egyes kiadási kategóriákban tervezett csökkentések első megközelítésben ambiciózusnak tűnnek. A GDP-arányos adósságráta várható alakulásával összefüggő kockázatok – a hiányra vonatkozó előrejelzésekhez kapcsolódó kockázatok miatt – szintén fokozódni látszanak. Ezeket a kockázatok súlyosbíthatja az államadósság változását érintő bizonytalanság, mivel e tekintetben – akárcsak a múltban – a program nem szolgál az egyes összetevőkre vonatkozó információkkal. Ezenkívül a pénzügyi ágazat támogatására szolgáló csomag keretében végrehajtott, az adósságot növelő esetleges pénzügyi tranzakciók további, az emelkedés irányában ható nyomást gyakorolhatnak a GDP-arányos adósságrátára. A program nem tartalmazza a pénzügyi csomagnak az adósság alakulására kifejtett esetleges hatását.

- (8) Folyamatban van a nyugdíjkiadásokra vonatkozó hosszú távú előrejelzések kidolgozása a közösen elfogadott módszernek megfelelően; az előregedés hosszú távú költségvetési hatása valószínűleg jelentősen meghaladja majd az uniós átlagot. A program előrejelzése szerint az előző változat kiindulási helyzeténél rosszabb 2008-es költségvetési egyenleg súlyosbítaná a népesség előregedése okozta hosszú távú költségvetési hatást. A bruttó adósság jelenlegi szintje is jóval meghaladja a Szerződésben foglalt referenciaértéket. Csökkentése hosszú időn keresztül magas elsődleges többletek elérését teszi szükségessé. Az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságával kapcsolatos magas kockázatok csökkentését középtávon magas elsődleges többlet fenntartásával és – az előregedéssel összefüggő kiadások valószínű jelentős növekedésének megfékezése érdekében – a nyugdíjrendszer megreformálásával lehet elérni. A Görögország által bevezetett, a pénzügyi ágazat stabilizálását szolgáló programokból eredő fent említett kockázatok esetlegesen negatív hatással járhatnak az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára nézve, elsősorban az államadósságra gyakorolt hatásukon keresztül, bár az állami támogatás költségeinek egy része a jövőben megtérülhet.
- (9) A középtávú költségvetési keret továbbra is gyenge, és az elmúlt években rossz eredményeket mutatott. A költségvetési fejlemények Görögországban a közkiadások fölötti nem megfelelő ellenőrzést tükröznek, míg a bevételre vonatkozó előrejelzések rendszeresen optimistának bizonyultak. Emellett a legutóbbi években történt előrelépés ellenére a görög költségvetési elszámolások rögzítésével összefüggő szerkezeti és egyes területeket érintő problémák szintén kedvezőtlen hatással jártak a bevételek és a kiadások megfelelő időben történő és hatékony ellenőrzésére. A program a folyamatban levő költségvetési reform folytatását és a programszintű költségvetés-tervezés további végrehajtását tervezi, amelynek célja a közkiadások nyomon követésének és kezelésének javítása, az átláthatóság növelése és a költségvetési eljárásban többéves tervezési perspektíva bevezetése. A költségvetési eljárási reform teljes körű végrehajtását azonban 2012-re tervezik.
- (10) A pénzügyi válságra válaszul a görög kormány a pénzügyi ágazat stabilitásának biztosítását szolgáló számos intézkedést fogadott el, így többek között 100 000 EUR összegig a betétek garانتálására vonatkozó intézkedést. Az intézkedéscsomag részét alkotja egy feltőkésítési program, amelynek keretében elsőbbségi részvények ellenében új tőkét bocsátanak a hitelintézetek rendelkezésére, egy garancia-program, amely a három hónap és három év közötti lejáratú új adósságokra terjed ki, és egy értékpapír-program, amelynek keretében államkötvényeket bocsátanak az erre jogosult hitelintézetek rendelkezésére, és javítják e hitelintézetek likviditáshoz való hozzáférését, különösen az EKB-val szemben. A csomag teljes összege 28 milliárd EUR-t tesz ki (körülbelül a GDP 10 %-a).
- (11) A program értelmében a költségvetési politika a befektetői bizalom helyreállítására és a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére irányul. A költségvetési mozgástér hiányára és a nagymértékű gazdasági egyensúlyhiányra tekintettel a görög kormány a gazdasági lassulásra válaszul nem fogadott el olyan rövid távú ösztönző csomagot, amely összhangban lenne az európai gazdaságélénkítési tervvel. A program számos strukturális intézkedést irányoz elő, így többek között közvetlen költségvetési kihatással nem járó, ágazatspecifikus intézkedéseket a turizmus ágazatában, például a foglalkoztatás fenntartására, az állami és a magánszektor partnerségét is ideértve az üzleti beruházások növelésére, valamint a kkv-knak való hitelezés ösztönzésére és az uniós források felhasználásának javítására irányuló intézkedéseket. Az aktualizált program emellett további strukturális reformokat is tartalmaz, amelyek az államháztartás minőségének és fenntarthatóságának javítására irányuló hosszú távú stratégia részét képezik, így például a közkiadások kezelésének és ellenőrzésének reformját és a nemrég elfogadott nyugdíjreform végrehajtását. Ezek az intézkedések a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia keretében 2009. január 28-án a Bizottság által javasolt középtávú reformtervhez és az országspecifikus ajánlásokhoz kapcsolódnak.
- (12) Görögország konszolidációs programot fogadott el, amelynek célja, hogy korlátozza a költségvetés romlásának mértékét 2009-ben, és 2011-re a GDP 3 %-át kitevő határ alá csökkentse az államháztartási hiányt. Az (újraszámított) strukturális egyenlegben bekövetkezett változás alapján az általános költségvetési irányvonal 2009-ben nagyjából semleges, 2010-ben pedig restriktív. Közlebbbről a program 2010-re a GDP 1,5 százalékának megfelelő strukturális kiigazítást tervez, 2011-re pedig körülbelül 0,5 százalékpontos, további strukturális javulást. A költségvetési terveket érintő kockázatok figyelembevételével azonban a tervezett konszolidáció a célkitűzések alatt, az államháztartási hiány pedig a GDP 3 %-ának megfelelő referenciaérték fölött maradhat. A görög gazdaság rendkívül nagy belső és külső egyensúlyhiánya fényében a költségvetési kiigazítás léptéke nem megfelelő, és azt 2010-ben és 2011-ben különösen a kiadási oldalon nem támasztják alá teljes mértékben konkrét tartós intézkedések. Végül az adósságra vonatkozó előrejelzéseket fenyegető fent említett kockázatok figyelembevételével a GDP-adósságra a programidőszak során végig emelkedhet, főként az államháztartási hiány csökkentése terén nem megfelelő haladás következtében.

- (13) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos ⁽¹⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a program középtávon a költségvetési hiány csökkentését tervezi, azonban nem kezeli megfelelő időben és hatékonyan a görög gazdaság strukturális egyensúlyhiányát és nem fordítja meg az államadósság növekedésének tendenciáját. Bár a konszolidációs stratégia 2009 után a kiadások tartós korlátozására és növekvő adóbevételekre támaszkodik, a program nem mutat be konkrét intézkedéseket a 2010-re és 2011-re tervezett költségvetési kiigazítás megfelelő alátámasztására. Emellett a globális gazdasági környezet erős romlása miatt a költségvetési stratégiához szintén jelentős lefelé mutató kockázatok kapcsolódnak, tekintettel arra, hogy a program makrogazdasági forgatókönyve alapjául kedvező növekedési feltételezések szolgálnak.

A konszolidáció bizonyos mértékig az adókijátszás elleni küzdelem eredményeire alapoz, ezt azonban csak részben támasztják alá adóigazgatási reformok, míg a tervezett kiadáscsökkentéseket részben ellensúlyozzák a bérek és a szociális juttatások emelésére vonatkozó tervek. A folyó elsődleges kiadások (a közszféra béreit is ideértve) ellenőrzésére szolgáló tartós intézkedéseken alapuló költségvetési konszolidációs pálya erősítése kiemelkedő jelentőségű lenne Görögországban a rendezett és fenntartható államháztartás elérése szempontjából. Emellett a programban előirányzott kiigazítást csak részben támasztják alá az államháztartás minőségének javítását szolgáló strukturális politikák. A versenyképesség csökkenését okozó tényezők strukturális jellege és a növekvő külső egyensúlyhiány sürgősen szükségessé teszi bátor strukturális reformok végrehajtását. Hosszú távon az adósság szintje, amely továbbra is a legmagasabbak között van az Unióban, az előre-gedéssel összefüggő kiadások előre jelzett növekedésével összekapcsolódva szintén hátrányosan hat majd az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára.

A fenti értékelés alapján Görögországot felkérést kap, hogy:

- i. már 2009-ben lényegesen erősítse a költségvetési konszolidációs pályát, a folyó kiadások korlátozását szolgáló, jól meghatározott tartós intézkedések révén, ideértve a körültekintő bérpolitikát a közszférában, hozzájárulva ezzel a GDP-arányos adósságra szükséges csökkentéséhez;
- ii. biztosítsa, hogy – a gazdaságban szükséges kiigazítás fényében – a költségvetési konszolidációs intézkedések egy átfogó reformprogram keretében az államháztartás minőségének javítására is irányuljanak, a versenyképesség romlásának visszafordítása és a külső egyensúlyhiány kezelése céljából;
- iii. gyorsan hajtsa végre az adóigazgatási reformra irányuló politikákat és folytassa a költségvetési eljárás javítását, fokozva annak áttekinthetőségét, hosszabb távú perspektívájú költségvetési stratégiát részletezve, valamint hozza létre az elsődleges folyó kiadások nyomon követésének és ellenőrzésének mechanizmusait és javítsa az elsődleges folyó kiadások hatékonyságát;
- iv. az emelkedő adósságint és az előregedéssel kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedése fényében javítsa az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát, az egészségügyi rendszer és a nyugdíjrendszer reformjának folytatása révén.

Határozottan javasolt továbbá, hogy Görögország javítsa a statisztikai irányítást és a statisztikai adatok minőségét, valamint felkérést kap, hogy javítsa a magatartási kódex adatszolgáltatási követelményeinek való megfelelést.

A kulcsfontosságú makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2007	2008	2009	2010	2011
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2009. jan.	4,0	3,0	1,1	1,6	2,3
	BIZ 2009. jan.	4,0	2,9	0,2	0,7	n.a.
	SP 2007. dec.	4,1	4,0	4,0	4,0	n.a.

⁽¹⁾ Hiányoznak különösen a feladatkör szerinti bontású államháztartási kiadásokra, az adósságállomány alakulására, az államadósság változásának összetevőire (a készpénz- és elhatárolási számlák eltérései, a pénzeszközök nettó akkumulációja, értékelési és más hatások), a folyó pénzeszközökre és nettó pénzügyi adósságra vonatkozó adatok.

		2007	2008	2009	2010	2011
HICP infláció (%)	SP 2009. jan.	3,0	4,3	2,6	2,5	2,4
	BIZ 2009. jan.	3,0	4,3	2,5	2,7	n.a.
	SP 2007. dec.	2,9	2,8	2,7	2,6	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2009. jan.	2,2	1,9	0,3	- 0,8	- 1,0
	BIZ 2009. jan. ⁽²⁾	3,0	2,8	0,5	- 1,2	n.a.
	SP 2007. dec.	1,3	1,2	1,2	n.a.	n.a.
A külfölddel szembeni nettó hitelnyújtás/hitel-felvétel (a GDP %-ában)	SP 2009. jan.	- 12,1	- 12,8	- 11,4	- 10,8	- 10,0
	BIZ 2009. jan.	- 12,1	- 11,7	- 11,2	- 11,6	n.a.
	SP 2007. dec.	- 12,8	- 12,7	- 12,5	- 12,2	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2009. jan.	39,9	40,0	41,0	41,1	41,2
	BIZ 2009. jan.	40,0	39,9	40,8	40,0	n.a.
	SP 2007. dec.	39,9	41,1	41,7	42,3	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2009. jan.	43,4	43,7	44,7	44,3	43,8
	BIZ 2009. jan.	43,4	43,4	44,5	44,2	n.a.
	SP 2007. dec.	42,6	42,7	42,5	42,3	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2009. jan.	- 3,5	- 3,7	- 3,7	- 3,2	- 2,6
	BIZ 2009. jan.	- 3,5	- 3,4	- 3,7	- 4,2	n.a.
	SP 2007. dec.	- 2,7	- 1,6	- 0,8	0,0	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2009. jan.	0,6	0,3	0,8	1,2	1,7
	BIZ 2009. jan.	0,6	0,6	0,6	0,0	n.a.
	SP 2007. dec.	1,2	2,4	3,1	3,8	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2009. jan.	- 4,4	- 4,5	- 3,8	- 2,8	- 2,2
	BIZ 2009. jan.	- 4,8	- 4,7	- 3,9	- 3,7	n.a.
	SP 2007. dec.	- 3,4	- 2,4	- 2,3	n.a.	n.a.

		2007	2008	2009	2010	2011
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2009. jan.	- 4,4	- 4,5	- 4,3	- 2,8	- 2,2
	BIZ 2009. jan.	- 4,6	- 5,0	- 4,7	- 3,7	n.a.
	SP 2007. dec.	- 3,1	- 2,4	- 2,3	n.a.	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2009. jan.	94,8	94,6	96,3	96,1	94,7
	BIZ 2009. jan.	94,8	94,0	96,2	98,4	n.a.
	SP 2007. dec.	93,4	91,0	87,3	82,9	n.a.

Megjegyzések:

- (¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.
- (²) A 2008–2011-es időszak lehetséges becsült növekedési értékei (3,2 %, 2,7 %, 2,8 %, illetve 2,5 %) alapján.
- (³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és más átmeneti intézkedések nélkül. Egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések a legújabb program alapján: a GDP 0,4 %-a 2008-ban és 0,5 %-a 2009-ben (mindkettő hiánycsökkentő), a Bizottság szolgálatainak januári időközi előrejelzése szerint pedig 2008-ban a GDP 0,4 %-a, 2009-ben 0,8 %-a (mindkettő hiánycsökkentő).

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzései (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ
KÖZLEMÉNYEK

BIZOTTSÁG

Bejelentett összefonódás engedélyezése

(Ügyszám COMP/M.5433 – Sanacorp/V.D. Linde)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 64/03)

2009. március 4-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag németül érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32009M5433. Az EUR-Lex on-line hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz (<http://eur-lex.europa.eu>).

Bejelentett összefonódás engedélyezése

(Ügyszám COMP/M.5438 – NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 64/04)

2009. március 2-án a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32009M5438. Az EUR-Lex on-line hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz (<http://eur-lex.europa.eu>).

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2009. március 18.

(2009/C 64/05)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam
USD USA dollár	1,3130	AUD Ausztrál dollár	1,9840
JPY Japán yen	128,94	CAD Kanadai dollár	1,6563
DKK Dán korona	7,4508	HKD Hongkongi dollár	10,1787
GBP Angol font	0,93910	NZD Új-zélandi dollár	2,4753
SEK Svéd korona	10,9630	SGD Szingapúri dollár	2,0004
CHF Svájci frank	1,5332	KRW Dél-Koreai won	1 859,60
ISK Izlandi korona		ZAR Dél-Afrikai rand	12,9205
NOK Norvég korona	8,8090	CNY Kínai renminbi	8,9740
BGN Bulgár leva	1,9558	HRK Horvát kuna	7,4395
CZK Cseh korona	26,988	IDR Indonéz rúpia	15 677,22
EEK Észt korona	15,6466	MYR Maláj ringgit	4,8351
HUF Magyar forint	301,70	PHP Fülöp-szigeteki peso	63,480
LTL Litván litász/lita	3,4528	RUB Orosz rubel	45,1795
LVL Lett lats	0,7075	THB Thaiföldi baht	47,025
PLN Lengyel zloty	4,5427	BRL Brazil real	2,9982
RON Román lej	4,2965	MXN Mexikói peso	18,5133
TRY Török líra	2,2459	INR Indiai rúpia	67,3440

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Frissített jegyzék a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (15) bekezdésében említett tartózkodási engedélyekről (HL C 247., 2006.10.13., 1. o., HL C 153., 2007.7.6., 5. o., HL C 192., 2007.8.18., 11. o., HL C 271., 2007.11.14., 14. o., HL C 57., 2008.3.1., 31. o., HL C 134., 2008.5.31., 14. o., HL C 207., 2008.8.14., 12. o., HL C 331., 2008.12.21., 13. o., HL C 3., 2009.1.8., 5. o.)

(2009/C 64/06)

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (15) bekezdésében említett tartózkodási engedélyek jegyzékét a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 34. cikkével összhangban a tagállamok által a Bizottsághoz megküldött információk alapján teszik közzé.

A Hivatalos Lapban való közzététel mellett a Jogértvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságának honlapján elérhető a jegyzék havonta frissített változata.

AUSZTRIA

A HL C 192., 2007.8.18-i számában közzétett jegyzék helyébe a következő lép

- Gewöhnlicher Sichtvermerk gemäß § 6 Abs. 1 Z. 1 FrG 1992 (von Inlandsbehörden sowie Vertretungsbehörden bis 31 Dezember 1992 in Form eines Stempels ausgestellt)

(Szokásos vízum a külföldiekéről szóló 1992. évi törvény (FrG) 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően (belföldi, illetve külképviseleti hatóságok által 1992. december 31-ig pecsét formájában kiállítva))

- Aufenthaltstitel in Form einer grünen Vignette bis Nr. 790.000

(Zöld színű, bélyeg formátumú tartózkodási engedély a 790.000. sorszámig)

- Aufenthaltstitel in Form einer grün-weißen Vignette ab Nr. 790.001

(Zöld-fehér színű, bélyeg formátumú tartózkodási engedély a 790.001. sorszámtól)

- Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahme 97/11/JI des Rates vom 16. Dezember 1996, Amtsblatt L 7 vom 10. Januar 1997 zur einheitlichen Gestaltung der Aufenthaltstitel (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1998 bis 31. Dezember 2004)

(Bélyeg formátumú tartózkodási engedély a tartózkodási engedélyek egységes formátumáról szóló, 1996. december 16-i 97/11/IB tanácsi együttes fellépéssel (HL L 7., 1997.1.10.) összhangban (Ausztriában 1998. január 1-jétől 2004. december 31-ig adták ki))

- Aufenthaltstitel „Niederlassungsnachweis“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2003 bis 31. Dezember 2005)

(ID1. kártya formátumú „letepedési igazolvány” a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelettel összhangban (Ausztriában 2003. január 1-jétől 2005. december 31-ig adták ki))

- Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaats-angehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2005 bis 31. Dezember 2005)

(Bélyeg formátumú tartózkodási engedély a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelettel összhangban (Ausztriában 2005. január 1-jétől 2005. december 31-ig adták ki))

- Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“, „Familienangehöriger“, „Daueraufenthalt-EG“, „Daueraufenthalt-Familienangehöriger“ und „Aufenthaltsbewilligung“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben seit 1. Januar 2006)

(ID1. kártya formátumú tartózkodási engedély „letelepedési engedély“, „családtag tartózkodási engedélye“, „állandó tartózkodási engedély – EK“, „családtag állandó tartózkodási engedélye“ és „tartózkodási engedély“ formájában a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelettel összhangban (Ausztriában 2006. január 1-jétől kezdődően adják ki))

Der Bezeichnung der Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“ und „Aufenthaltsbewilligung“ sind der jeweilige Aufenthaltsweg beigefügt. Eine „Niederlassungsbewilligung“ kann nur für folgende Zwecke erteilt werden: „Schlüsselkraft“, „ausgenommen Erwerbstätigkeit“, „unbeschränkt“, „beschränkt“ sowie „Angehöriger“.

(A letelepedési engedély és a tartózkodási engedély megnevezést ki kell egészíteni a mindenkori tartózkodás céljával. Letelepedési engedély kizárólag a következő célokra adható ki: „Kulcsfontosságú munkaerő”, „munkavállalás kivételével”, „korlátlan”, „korlátozott” és „hozzátartozó”)

Eine „Aufenthaltsbewilligung“ kann für folgende Zwecke erteilt werden: „Rotationsarbeitskraft“, „Betriebsentsandter“, „Selbständiger“, „Künstler“, „Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit“, „Schüler“, „Studierender“, „Sozialdienstleistender“, „Forscher“, „Familiengemeinschaft“ sowie „Humanitäre Gründe“.

(„Rotationsarbeitskraft“ (rotációs munkaerő), „Betriebsentsandter“ (kiküldetéses munkaerő), „Selbständiger“ (önfoglalkoztató), „Künstler“ (művész), „Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit“ (a nem önálló munkavállalás különleges esetei), „Schüler“ (tanuló), „Studierender“ (hallgató), „Sozialdienstleistender“ (önkéntes szociális munkás), „Forscher“ (kutató), „Familiengemeinschaft“ (családegysítés) és „Humanitäre Gründe“ (humanitárius okok))

- „Daueraufenthaltskarte“ zur Dokumentation des gemeinschaftsrechtlichen Aufenthalts- und Niederlassungsrechtes für Angehörige von freizügigkeitsberechtigten EWR-Bürgern gem. § 54 NAG 2005

(„Állandó tartózkodási igazolvány“ a közösségi tartózkodási és letelepedési jog dokumentálása érdekében a szabad mozgás jogával rendelkező EGT-állampolgárok hozzátartozói részére, a letelepedésről és tartózkodásról szóló, 2005. évi törvény (a továbbiakban: NAG) 54. cikkével összhangban)

- „Bestätigung über den Antrag auf Verlängerung des Aufenthaltstitels“ in Form einer Vignette aufgrund § 24/1 NAG 2005

(Bélyeg formátumú „Igazolás a tartózkodási engedély meghosszabbítására benyújtott kérelemről“ a 2005. évi NAG 24. cikkének (1) bekezdésével összhangban)

- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(A Külügyminisztérium által kiállított „Kiváltságokkal és mentességekkel rendelkezők fényképes személyazonosító igazolványa“, piros, sárga és kék színű)

- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(A Külügyminisztérium által kiállított, kártya formátumú „Kiváltságokkal és mentességekkel rendelkezők fényképes személyazonosító igazolványa“, piros, sárga, kék, zöld, barna, szürke és narancssárga színű)

- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

(ID3. füzet formátumú hagyományos útlevelel (Ausztriában 1996. január 1-jétől 2006. augusztus 27-ig adták ki))

- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

(ID3. füzet formátumú hagyományos útlevelel beépített mikrocippel (Ausztriában 2006. augusztus 28. óta adják ki))

- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

(ID3. füzet formátumú, külföldi állampolgár számára kiállított útlevelel (Ausztriában 1996. január 1-jétől 2006. augusztus 27-ig adták ki))

- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

(ID3. füzet formátumú, külföldi állampolgár számára kiállított útlevél beépített mikrocsippel (Ausztriában 2006. augusztus 28. óta adják ki))

Sonstige Dokumente, die zum Aufenthalt in Österreich oder zur Wiedereinreise nach Österreich berechtigen:

(Egyéb dokumentumok, amelyek ausztriai tartózkodásra, illetve Ausztriába való visszautazásra jogosítanak fel)

Liste der Reisenden für Schülerreisen innerhalb der Europäischen Union im Sinne des Beschlusses des Rates vom 30. November 1994 über die gemeinsame Maßnahme über Reiseerleichterungen für Schüler von Drittstaaten mit Wohnsitz in einem Mitgliedstaat

(Európai Unión belüli iskolai utazáson részt vevő diákok jegyzéke a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli diákok utazási könnyítéseiről szóló, 1994. november 30-án elfogadott tanácsi határozat értelmében)

A külügyminisztériumok által a diplomáciai vagy konzuli képviseltekhez akkreditált személyek és családtagjaik számára kiállított igazolványok mintáinak frissített jegyzéke a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban (HL C 247., 2006.10.13., 85. o., HL C 153., 2007.7.6., 15. o.)

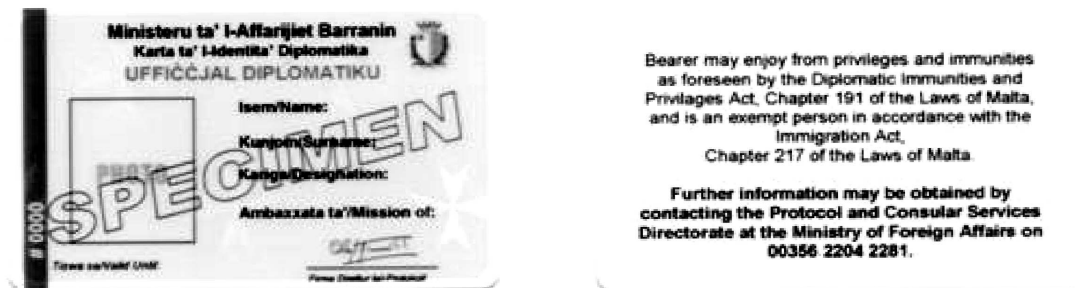
(2009/C 64/07)

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 19. cikkének (2) bekezdésében említett, a tagállamok külügyminisztériumai által a diplomáciai vagy konzuli képviseltekhez akkreditált személyek és családtagjaik számára kiállított igazolványmintákat a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 34. cikkével összhangban a tagállamok által a Bizottsághoz megküldött információk alapján teszik közzé.

A Hivatalos Lapban való közzététel mellett a Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságának honlapján elérhető a jegyzék havonta frissített változata.

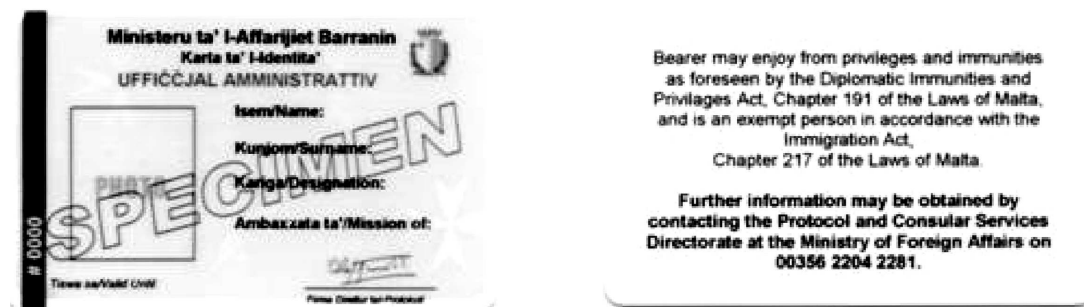
MÁLTA

1.

Kibocsátva képviseltek vezetői, illetve diplomáciai rangú képviseltek tagjai, továbbá házastársuk és 18–21 év közötti, háztartásukban élő gyermekei számára.

2.

Kibocsátva képviseltek igazgatási és műszaki személyzetének tagjai, továbbá házastársuk és 18–21 év közötti, háztartásukban élő gyermekei számára.

3.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Kibocsátva a máltai kormány által elismert nemzetközi szervezetek tagjai, továbbá házastársuk és 18–21 év közötti, háztartásukban élő gyermekei számára.

4.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Kibocsátva külföldi országok Máltán tevékeny tiszteletbeli konzulátusi tisztviselői számára.

5.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Kibocsátva máltai tiszteletbeli konzulok számára.

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerinti határátkelőhelyek jegyzékének frissítése (HL C 316., 2007.12.28., 1. o., HL C 134., 2008.5.31., 16. o., HL C 177., 2008.7.12., 9. o., HL C 200., 2008.8.6., 10. o., HL C 331., 2008.12.31., 13. o., HL C 3., 2009.1.8., 10. o.; HL C 37., 2009.2.14., 10. o.)

(2009/C 64/08)

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerinti határátkelőhelyek jegyzékének közzététele alapjául a tagállamok által a Bizottságnak a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 34. cikkével összhangban bejelentett információ szolgál.

A Hivatalos Lapban való közzététel mellett a Jogértvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságának honlapján elérhető a jegyzék havonta frissített változata.

SVÉDORSZÁG

A HL C 316., 2007.12.28-i számában közzétett információk módosítása

Légi határok

Új határátkelőhely (2009. február 1-jén nyílt):

Pajala-Ylläs repülőtér (Pajala településen)

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉGGEL KAPCSOLATOS TÁJÉKOZTATÁSOK

EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG

Felhívás észrevételek benyújtására az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése szerint az izlandi Lakásfinanszírozási Alapnak állami kezességvállalási díj fizetése alóli mentesség formájában nyújtott állami támogatással kapcsolatban

(2009/C 64/09)

A 2008. június 27-i 406/08/COL határozattal, amelynek hiteles nyelvű szövege ezen összefoglaló végén található, az EFTA Felügyeleti Hatóság eljárást kezdeményezett az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése szerint. Az izlandi hatóságokat a határozat példányának megküldésével értesítették.

Az EFTA Felügyeleti Hatóság ezúton felkéri az EFTA-államokat, az EU-tagállamokat és az érdekelt feleket, hogy e felhívás közzétételétől számított egy hónapon belül juttassák el észrevételeiket a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatban az alábbi címre:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Az észrevételeket megküldik az izlandi hatóságoknak. Az észrevételeket benyújtó érdekelt felek írásban, kérésüket megindokolva kérhetik adataik bizalmas kezelését.

ÖSSZEFOGLALÁS

Az izlandi jelzáloghitel-piacon tevékenykedő Lakásfinanszírozási Alap (a továbbiakban: LA) a közjogi szabályozás alá eső állami intézmény. Mint ilyen – az izlandi közjog általános elveinek megfelelően – mindenféle erre irányuló különleges jogi intézkedés nélkül állami kezességvállalást élvez minden kötelezettségére vonatkozóan.

E kezességvállalás már az 1994. január 1-jén hatályba lépett EGT-megállapodás előtt létezett, így azt nem az új támogatásokra vonatkozó jelenlegi eljárások, hanem a létező támogatásokra vonatkozó eljárások szerint kell kezelni. A jelenlegi eljárás tárgya az a tény, hogy az LA mentesül azon kezességvállalási díj fizetése alól, amelyet a hozzá hasonlóan szervezett vállalatok kötelesek megfizetni. A 121/1997 jogszabály és későbbi (70/2000 és 180/2000 számú) módosításai értelmében az ilyen intézményeknek kezességvállalási díjat kell fizetniük. A díj jelenleg negyedévente a fennálló kötelezettségvállalások 0,0625 %-a.

Az EFTA Felügyeleti Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) előzetes véleménye szerint az LA kezességvállalási díj fizetése alóli mentessége az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősül. A Hatóság kétféle továbbá, hogy e mentesség a megállapodással összeegyeztethető volna. A 61. cikk (2) és (3) bekezdésében említett eltérések nem tűnnek alkalmazhatónak. A Hatóság szerint az EGT-megállapodás 59. cikkének (2) bekezdése sem alkalmazható az LA által alkalmazott általános hitelprogramra.

Bár bizonyos lakáscélú hitelezést az 59. cikk (2) bekezdése értelmében vett általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak tekinthető, így támogatható lehet, a Hatóság előzetes véleménye szerint az LA általános hitelrendszere túl széles körű ahhoz, hogy teljesíthesse az 59. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeket. A Hatósághoz nem érkezett olyan információ, amely alapján okkal vélhetné úgy, hogy a piac nem lenne képes

elfogadható feltételek mellett lakásfinanszírozást biztosítani. A HFF általános hitelprogramja keretében bárki hitelhez juthat jövedelemtől és vagyontól függetlenül, valamint a finanszírozandó ingatlan árának és méretének korlátozása nélkül. A hitelek emellett bárhol hozzáférhetőek, függetlenül attól, hogy létezik-e könnyen elérhető helyi lakásfinanszírozási lehetőség.

Amennyiben a végleges határozat a Hatóság előzetes véleményét helyben hagyja, a jogellenes támogatást vissza kell fizettetni.

Az eljárás elindításáról szóló határozat nem befolyásolja a Hatóság végleges határozatát.

Az érintett feleket felkérjük, hogy a határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és annak EGT-kiegészítésében történő közzétételétől számított egy hónapon belül tegyék meg észrevételeiket.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 406/08/COL

of 27 June 2008

to initiate the formal investigation procedure with regard to the relief of the Icelandic Housing Financing Fund from payment of a State guarantee premium

(Iceland)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) of Part I and Articles 4(4) and 6 of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority's Guidelines ⁽⁵⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement,

Having regard to the Authority's Decision No 195/04/COL of 14 July 2004 on the implementing provisions referred to under Article 27 of Part II of Protocol 3 ⁽⁶⁾,

Having regard to the Authority's Decision No 405/08/COL of 27 June 2008 close the formal investigation procedure with regard to the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁷⁾,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

By letter dated 28 September 2007 (Event No 442805), the Authority requested information from the Icelandic authorities regarding State guarantees and the obligation to pay a State guarantee premium under the Act on State Guarantees. By letter from the Icelandic Mission to the European Union dated 24 October 2007, forwarding the letter from the Icelandic Ministry of Finance of the same date, received and registered by the Authority on 25 October 2007 (Events No 448739 and 449598), the Icelandic authorities responded to this request.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the Authority.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the EEA Agreement.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the Surveillance and Court Agreement.

⁽⁴⁾ Hereinafter referred to as Protocol 3.

⁽⁵⁾ Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in the *Official Journal of the European Union* (hereinafter referred to as OJ) L 231 and EEA Supplement No 32 of 3 September 1994. The Guidelines were last amended on 19 December 2007. Hereinafter referred to as the State Aid Guidelines. The updated version of the State Aid Guidelines is published on the Authority's website: <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldstateaid/guidelines/>

⁽⁶⁾ Published in OJ C 139, 25.5.2006, p. 57 and EEA Supplements No 26 of 25 May 2006.

⁽⁷⁾ Not published yet. The non-confidential full text of the Decision will be available at: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

The case was subject to discussions between the representatives of the Authority and the Icelandic Government on 7 September 2007 in Brussels and on 29 October 2007 in Reykjavik as well as between the representatives of the Authority and the complainant, the Icelandic Financial Services Association, in a meeting on 6 March 2008 in Brussels.

2. Description of the relevant Icelandic law provisions

2.1. Introduction

The Housing Financing Fund (hereafter referred to as the HFF) is a State institution governed by public law, cf. Article 4 of the Housing Act No 44/1998 (*lög um húsnæðismál*). As such, it enjoys, under the general principles of Icelandic public law, a State guarantee on all its obligations without any special legal provision to that effect. The same applied to its predecessor, the State Housing Agency, and the State Building Fund and the Workers' Housing Fund operated by the Agency as well as the State Housing Board, cf. Act No 97/1993 on the State Housing Agency (*lög um Húsnæðisstofnun ríkisins*).

On 1 January 1999, the Housing Act No 44/1998 entered into force. Under the terms of the Housing Act, the Housing Financing Fund replaced the former State Housing Agency and took over its predecessor's obligations. Furthermore, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund were merged and taken over by the HFF ⁽¹⁾.

2.2. Act No 37/1961 on State Guarantees, as amended by Act No 65/1988

Act No 68/1987 introduced an obligation to pay a guarantee premium to the State for State guarantees that were not subject to the risk premium. Article 8 of the Act No 37/1961 on State Guarantees (*lög um ríkisábyrgðir*), as subsequently amended by Act No 65/1988 on State Guarantees, (*lög um breyting á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum*) required banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that, according to law, enjoy a State guarantee whether through the ownership of the State or other reasons, to pay a guarantee premium to the State as regards their commitments towards foreign entities. In contrast, no similar premium was imposed on domestic commitments at the time of the entry into force of the EEA Agreement in Iceland on 1 January 1994.

The premium was set at 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments based on their average for each period, cf. paragraph 2 of Article 8. Loans for which a risk premium had been paid, certain export guarantees and commitments due to credit balance in domestic currency accounts did not constitute basis for calculation of the guarantee premium, cf. paragraph 2 of Article 9 of the Act.

In its submission of 24 October 2007, the Icelandic Government has claimed that the State Housing Agency was not liable to pay a guarantee premium under the terms of the Act No 37/1961 on State Guarantees. The Government did not, however, present arguments as to why the general obligation should not also cover the State Housing Agency. The Authority does not dispute the statement of the Icelandic Government that the Agency in fact never paid any premium as it did not have any foreign commitments. However, this does not change the fact that according to the Act, the Agency would have been liable for the premium in the event of undertaking foreign commitments. Hence, the Authority is of the preliminary opinion that the obligation to pay a guarantee premium did indeed apply to any foreign financial commitments that the State Housing Agency might have had.

2.3. Act No 121/1997 on State Guarantees

On 22 December 1997, a new Act on State Guarantees No 121/1997 was adopted. This Act, which entered into force on 1 January 1998, extended the obligation to pay a premium also to cover domestic commitments. Paragraphs 1 and 2 of Article 6 of the Act stated:

'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments. ...

The guarantee premium according to paragraph 1 shall amount to 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments subject to the premium and 0,0375 % per quarter on the principal of the average of domestic commitments during each payment period, cf. Article 8. The proceeds shall accrue to the Treasury.' ⁽²⁾.

⁽¹⁾ For more information on this aspect and the continuity of activities, see the Authority's Decision No 405/08/COL.

⁽²⁾ Translation of the Act available at the website of the Ministry of Finance.

Article 7 of Act No 121/1997 provides for an exemption from the general obligation to pay a premium pursuant to Article 6 of the Act. In its original form paragraph 1 of Article 7 read as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, housing bonds issued by the Housing Bond Division of the State Housing Agency, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the Central Bank of Iceland are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.' (emphasis added)

The State Housing Agency had other commitments than those relating to housing bonds issued by the Housing Bond Division of the Agency. It therefore seems to follow from an *a contrario* interpretation of Article 7 that the main rule on the payment of a fee was applicable to such activities. The same goes for the other public bodies operating on the basis of Act No 97/1993: the State Housing Board, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund.

The Icelandic Government has, however, in its letter of 24 October 2007, submitted that as regards commitments other than housing bonds, the levying of the guarantee fee 'was based on questionable legal basis'. According to the Government, due to their social character, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund, operated by the Agency, were never intended to pay a guarantee premium under the Act. In this respect, the Government refers to a memorandum of 16 October 1998 by the Minister of Social Affairs as well as a report of a working group of June 1999 on the collection of a guarantee premium of the debts of the State Building Fund and the Workers' Housing Fund and the HFF ⁽¹⁾. The conclusion of the working group's report was that it was arguable that the commitments of the State Building Fund and Workers' Housing Funds fell outside the scope of Article 6 of Act No 121/1997. In arriving at that conclusion, the working group stated that the funds were of a social character which justified that they were operated under the responsibility of the State and were dependant on State contributions as well as always having been operated with a negative interest margin. Furthermore, the report referred to the general comments to the bill, which became Act No 121/1997, whereby distinction was made between funds in 'commercial' operation and those with a social role.

For the reasons set out below, the Authority questions this legal reasoning:

- first, according to Article 6 of the Act: 'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments'. Even assuming, hypothetically, that HFF was not considered a 'bank, credit fund, financial institution or enterprise' the wording 'any other entities' seems to indicate that the provision covers all bodies enjoying a State guarantee, irrespective of operating form. Furthermore, it was considered necessary to explicitly exempt the commitments related to the Housing Bond Division, cf. Article 7 of the Act,
- second, as will be shown below in point 2.4, the preparatory works to Act No 70/2000 contain several statements which indicate that the Act was based on the premise that the HFF was indeed, at that time, subject to the guarantee premium on other commitments than those related to the housing bonds,
- third, a specific provision in the 2001 Supplementary Budget Act was inserted to cancel the debts relating to unpaid premiums the HFF had accrued under Act No 121/1997 until the entry into force of Act No 70/2000 ⁽²⁾. Such a provision would hardly have been necessary if the HFF and its predecessors had never been subject to the premium,
- fourth and finally, as far as the Authority can understand, the comments referred to by Iceland concerning the distinction between funds in commercial operation on the one hand, and those with a social role on the other, did not relate to the issue of whether or not a guarantee premium should be collected for commitments enjoying a State guarantee. Rather, they indicate that the legislator was of the opinion, that when it came to granting a Fund a State guarantee, it was of importance whether the Fund in question was operated on a commercial or social basis.

In any event, as already indicated, in the 2001 Supplementary Budget Act, a provision was inserted to cancel the debts related to unpaid premiums the HFF had accrued until the entry into force of Act No 70/2000. It therefore seems that the HFF, either was never liable to pay the fee or retroactively was exempted from it. Thus, in either situation the HFF was from the start, or with retroactive effect, exempted from the main rule in Act No 121/1997 on State Guarantees that State bodies enjoying a guarantee should pay a premium for it.

⁽¹⁾ Skýrsla starfshóps um innheimtu ábyrgðargjalds af skuldum Byggingarsjóðs ríkisins, Byggingarsjóðs verkamanna og Íbúðalánasjóðs.

⁽²⁾ Item 1.4 of Article 4 of the Supplementary Budget Act amending Article 7 of the Budget Act, which grants various permissions to the Minister of Finance provided as follows: 'To abolish guarantee premiums pursuant to Article 6 of Act No 121/1997 on State Guarantees levied on the House Financing Fund until the entry into force of Act No 70/2000 which exempts the Fund from the payment of the premium.'

2.4. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997

By Article 1 of Act No 70/2000 which entered into force on 26 May 2000, Article 7 of the Act No 121/1997 was amended and is currently as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the ... the Housing Financing Fund ... are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.'

The bill, which subsequently became Act No 70/2000 did not originally include a proposal to exempt all obligations of the HFF guaranteed by the State from the guarantee premium. It was originally foreseen only to exempt the HFF's obligations taken over from the State Building Fund and the Workers' Housing Fund upon the entry into force of Act No 44/1998. Indeed, in the bill, it was stated that the exemption for the obligations deriving from the housing bonds (cf. Article 7 of the Act) was based on the fact that the Housing Bonds Division collected an interest margin of 0,35 % of mortgage instruments guaranteeing commitments relating to housing bonds. Other commitments of the HFF were not supposed to be exempted from the payment obligation of the guarantee premium as no money was put aside in a reserve fund to meet losses connected with lending on that basis ⁽¹⁾.

However, during the Parliamentary procedure, the bill was changed so that the exemption covered all the obligations of the HFF:

'During the procedure before the Committee it was specifically examined that the bill presupposes that a premium will still be paid on some of the loans taken by the Housing Financing Fund such as loans, which the Fund takes to finance additional loans and loans for rental apartments. ... Having regard to the above, the Committee proposes to amend the bill so that all the obligation of the Housing Financing Fund will be exempt from the premium.' ⁽²⁾ (emphasis added)

Therefore, as approved by Alþingi, the Act No 70/2000 amending Act No 121/1997 extended the exemption from the payment of a guarantee premium and covered all the obligations of the HFF. As a consequence, the HFF has not been paying a guarantee premium on its commitments, foreign as well as domestic, to the State Treasury.

2.5. Act No 180/2000 amending Act No 121/1997

In its judgment in *State Debt Management Agency*, the EFTA Court held that the difference in the amount of the State guarantee premium due under the provisions of the Act on State Guarantees was in breach of Article 40 EEA, as it was made dependant on whether the obligations were of domestic or foreign character ⁽³⁾. Following this judgment, the Act on State Guarantees was amended. By Act No 180/2000, which entered into force on 11 January 2001, the difference between foreign and domestic commitments was abolished for the purpose of calculation of the State guarantee premium. As from Act No 180/2000, the premium has been set at 0,0625 % per quarter irrespective of the origin of the commitments. Due to the above-mentioned exceptions pertaining to HFF, these changes did not apply to HFF.

II. ASSESSMENT

3. State aid within the meaning of Article 61(1) EEA and the classification of such aid as new or existing

3.1. The aid elements of the Icelandic system of implicit State guarantees

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

⁽¹⁾ The original Icelandic text is as follows: 'Aðrar skuldbindingar Íbúðalánasjóðs eru hins vegar ekki undanþegnar gjaldskyldu þar sem ekki er lagt fé í varasjóð til að mæta útlánatöpum vegna lánveitinga á grundvelli þeirra.'

⁽²⁾ Opinion of the Economic and Commerce Committee of Alþingi, the Authority's unofficial translation.

⁽³⁾ Case E-1/00 *State Debt Management Agency* [2000-2001] EFTA Court Report, p. 8.

For a measure to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, it must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient undertaking, be selective and thereby distort or threaten to distort competition and be liable to affect trade between the Contracting Parties. Before examining each of these conditions in turn, the Authority makes the following remarks concerning the scope of the present decision to open the formal investigation procedure:

As any other undertaking organised as a public institution, the HFF enjoys an implicit State guarantee in the same manner as did the predecessors of the HFF from the start of their operations in the 1950's, cf. Act No 42/1957. The HFF pays neither a market based premium for the guarantee, nor the premium laid down in Act No 121/1997 on State Guarantees.

The implicit State guarantee for this type of public undertaking was at the outset granted without any obligation to pay a premium. However, Icelandic system for implicit State guarantees was changed in 1987. From this point in time, a guarantee premium was to be paid for foreign commitments, but not for domestic ones. The original State guarantee scheme, with the changes introduced in 1987, thus predates the EEA Agreement.

The Icelandic system relating to implicit guarantees was changed again as of 1 January 1998 when a general obligation to pay a guarantee premium was also introduced as regards domestic commitments. Considering the size of the premium the Authority finds it unlikely that the guarantee premium removed aid contained in the original guarantee scheme. Therefore, in the Authority's preliminary opinion, the original guarantee scheme still contains State aid. The State aid element will generally be the difference between the appropriate market price for the guarantee provided and the price paid for that measure according to Act No 121/1997 on State Guarantees ⁽¹⁾. This possible aid element will follow from the implicit guarantee in force since before the entry into force of the EEA Agreement, and would constitute existing aid. It will therefore be assessed separately following the procedures regarding existing aid.

Hence, the present decision to open the formal investigation procedure only relates to severable changes to the Icelandic system of implicit guarantees made after 1994 which would give a particular advantage to HFF ⁽²⁾. Indeed, only such changes could be classified as new aid ⁽³⁾.

With Act No 121/1997, Iceland introduced a premium for banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that enjoy a State guarantee in respect of domestic commitments. The activities of the Housing Bonds Division were exempted from a guarantee premium both on domestic and foreign commitments from the entry into force of the Act. As regards other operations of the HFF, they were exempted from the premium by Act No 70/2000. In the 2001 Supplementary Budget Act the accrued unpaid premium for these activities was cancelled. Therefore, either from the beginning, or retroactively, the other operations of the HFF were exempted from this generally applicable guarantee premium. Indeed, according to Iceland itself, HFF has never paid any premium under the Act.

As HFF has, as a matter of fact, never paid any premium for the guarantee it enjoys, Iceland has in its letter of 24 October 2007 argued that the factual situation for HFF has remained the same over the years regardless of the introduction of the general premium with effect for other undertakings. Moreover, as the exemptions in the Act pertaining to HFF merely maintained the *status quo* in relation to that particular undertaking, Iceland is of the opinion that exemptions cannot constitute new aid.

In the Authority's view, it is not relevant for the assessment of the classification of the aid as new or existing whether or not the Act, as a matter of fact, changed the situation of HFF as regards the payment of guarantee premium. What is decisive is that the new Act introduced a new system where, for the first time, the HFF was being treated more favourably than provided for under the general rule for undertakings benefiting from the implicit State guarantee. It is therefore the Authority's preliminary opinion that any advantage to HFF following from the exemption granted to the Housing Bond Division introduced by Article 7 of Act No 121/1997 would constitute new aid. The same would apply to the exemption/relief from paying the premium relating to other operations of the HFF, cf. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997, as well the 2001 Supplementary Budget Act ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ It could be questioned whether a guarantee covering the totality of a company's financial obligations exists on the market. It might therefore be difficult to establish a market premium for the guarantee in the present case.

⁽²⁾ Joined Cases T-195/01 and T-207/01 *Government of Gibraltar v Commission* [2002] ECR II-2309, paragraph 111.

⁽³⁾ Hence, these changes are not dealt with in the context of Decision No 185/06/COL to open the formal investigation procedure, partly because the rules in the State Guarantees Act were only briefly discussed in that opening decision, partly because the Icelandic authorities, in the above-mentioned letter of 24 October 2007, did not answer in the affirmative that the aid questions pertaining to HFF's exemption from the premium should be dealt with within that procedure.

⁽⁴⁾ In any event, the argumentation of the Icelandic authorities builds on the premise that HFF was never subject to a premium *de jure*. In contrast, it would not be sufficient that HFF never actually paid the fee, and that the legal obligation to do so was later cancelled, as such cancelling of a debt would in itself constitute aid. As illustrated above under point I.2.3, the Authority is not convinced that this premise is fulfilled in the case at hand.

3.2. Economic advantage

Exempting the HFF from payment of the guarantee premium provides a financial advantage to that undertaking as the corresponding costs of the premium are not covered by the HFF. This advantage amounts to what the HFF would have had to pay each time on its commitments under the applicable rate of the guarantee premium.

The advantage following from the non-payment of the State guarantee premium can be determined as follows:

- 1; exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of foreign commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998 to date;
2. exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0375 % per quarter of the value of domestic commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998-10 January 2001;
3. exemption from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of all HFF's domestic commitments in the period from 11 January 2001 to date.

In its letter of 24 October 2007, Iceland seems to be of the opinion that the HFF does not enjoy any real advantage as it levies a margin on the general loans it issues. Iceland submits that the Housing Bonds Division of the State Housing Agency and subsequently the HFF were subject to a special regime which entailed paying a 'special State guarantee fee', raised in the form of an interest margin, into a special reserve fund. According to Article 21 of the Act No 97/1993 (see subsequently Article 28 of the Housing Act), the Housing Bonds Division was permitted to claim an interest margin to cover its operating expenses and estimated losses from outstanding loans ⁽¹⁾. On that basis, the Icelandic Government has stated that the exclusion of the housing bonds from the general system of Act No 121/1997 was based on the fact that the risk associated with the guarantee was no longer borne by the State.

The Authority has doubts about this reasoning. The system provided for by the levying of an interest margin does not entail that the HFF pays a premium for the State guarantee it has on commitments related to housing bonds. Rather, it required the borrowers to pay higher interest rates to the HFF. The money raised by the levying of the interest margin was set aside in a special reserve fund. As far as the Authority has been able to ascertain, this fund is merely a part of the HFF. The Authority cannot see that charging borrowers higher interest rates and setting that aside in an in-house fund can be equated with paying a State guarantee premium pursuant to Act No 121/1997.

In conclusion, the Authority takes the preliminary view that the exemption from the guarantee premium does give the HFF an advantage in the sense of Article 61(1) EEA. Whether any advantages could be offset by public service obligations imposed on HFF will be addressed below.

3.3. Presence of State resources

HFF is exempted from the payment of a guarantee premium to the State Treasury otherwise applicable to all undertakings pursuant to Article 6 of Act No 121/1997. By exempting the HFF from paying a guarantee premium to it, the State foregoes revenues which would have normally to be paid to the State. The exemption therefore contains State resources. Similarly, to the extent HFF was originally liable to pay a guarantee premium, but later relieved of that obligation with retroactive effect, such *ex post facto* exemption would also imply a drain of State resources.

3.4. Selectivity

As outlined above, the HFF is according to Article 7 of Act No 121/1997 exempted from paying a guarantee premium pursuant to Article 6 of the Act. The main rule according to Act No 121/1997 is that every entity enjoying a State guarantee is subject to the guarantee premium provided for in Article 6. Those exempted are obligations that are subject to the higher risk premium pursuant to Article 4 of the Act, the HFF, the Central Bank of the Iceland and the Student Loan Fund.

Consequently, under Article 7 of the Act, it is only the HFF and the two other public institutions that are exempt from paying a premium to the State for being granted State guarantees. The aid measure therefore appears to be selective.

⁽¹⁾ The Minister of Social Affairs was to determine the level of the interest margin having obtained the proposal of the State Housing Board. On the basis of that Article, the Minister decided by Regulation No 540/1993 of 28 December 1993, amending Regulation No 467/1991, to charge an interest margin of up to 0,25 %. By Regulation of 11 October 1994, the Minister raised the ceiling of the interest margin to 0,35 %.

The State Guarantees Act links the payment of a premium to the existence of a guarantee issued by the State. Moreover, it seems to be intended to (partly) compensate the State for the risk it undertakes by being the guarantor. On that basis, the Authority does not view the Act on State guarantees as a tax measure. The Authority has therefore not found it necessary to discuss whether the exemption pertaining to HFF would have been within the logic or nature of a tax system.

3.5. *Effect on trade between Contracting Parties*

The HFF provides services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing for residential accommodation. Aid granted to HFF may make it more difficult for banks in the EEA to enter the Icelandic housing mortgage market. Also markets related to the mortgage market, such as other financial markets may be affected ⁽¹⁾. The aid therefore seems to affect trade between the Contracting Parties.

3.6. *Altmark conditions*

In the *Altmark* judgment, the European Court of Justice held that provided that the following conditions are cumulatively fulfilled, a measure does not confer an advantage on the beneficiary and, thus, does not qualify as state aid in the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, corresponding to the provision of Article 61(1) of the EEA Agreement:

- first, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined,
- second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings,
- third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations,
- fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations ⁽²⁾.

With regard to the first condition, i.e. the definition of public service obligations discharged to the HFF, it is highly doubtful, in light of the EFTA Court's judgment, that the general loans system of the HFF as defined today fulfils the criteria for qualifying as a service of general economic interest ⁽³⁾.

Concerning the second condition, the Court of First Instance of the European Communities (hereinafter 'the CFI') recalled in *BUPA* ⁽⁴⁾ that the Member States have wide discretion not only when defining a public service mission but also when determining the compensation for the costs, which calls for an assessment of complex economic facts. In the same ruling, the CFI also held that the second *Altmark* condition requires that the Community institutions must be in a position to verify the existence of objective and transparent parameters, which must be defined in such a way as to preclude any abusive recourse to the concept of a public service on the part of the Member State. The Icelandic Government has so far not demonstrated to the Authority that a methodology exists for calculation of public service compensation to the HFF. Moreover, to the Authority's knowledge, the Icelandic Government did not establish in advance the criteria on the basis of which the compensation for public service activities of the HFF was to be determined.

With regard to the third *Altmark* condition, the CFI found in *BUPA* that a public service compensation system which operates independently of receipts does not require a strict interpretation of this criterion, in particular as regards taking into account the relevant receipts for discharging public services ⁽⁵⁾. Nevertheless, as the aid measure in question benefits the entirety of the operations of the HFF, it cannot be established at this stage whether the level of compensation is limited to what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of properly limited public service obligations.

⁽¹⁾ See also, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, [2006] EFTA Court Report, page 42, paragraphs 80-81. Furthermore, in its recent *Concluding Report on the Retail Banking Sector Inquiry* (page 67) the Authority concluded that tying of different retail banking products is a common practice of financial institutions across EEA. In particular, in the above-mentioned report, the Authority underlined bundling of current accounts and other products such as mortgages or loans.

⁽²⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747, paragraphs 89-93.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, page 42, paragraph 79.

⁽⁴⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, judgment of 12 February 2008, not yet reported, paragraph 214.

⁽⁵⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 241.

Furthermore, with regard to the fourth condition set forth in *Altmark*, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run efficient operator as a reference undertaking. As held by the CFI in *BUPA*, the purpose of the fourth *Altmark* condition is to ensure that the compensation does not entail the possibility of offsetting any costs that might result from inefficiency on the part of the beneficiary undertaking ⁽¹⁾.

In conclusion, it cannot be established, in the Authority's view, that the four cumulative *Altmark* conditions are fulfilled.

3.7. Conclusion with regard to state aid character of the measure in question

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that exempting HFF from paying a guarantee premium pursuant to Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees, with subsequent amendments, involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, it is the Authority's preliminary opinion that any such aid would constitute new aid.

4. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. [...]. The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

The Icelandic authorities did not notify the Authority of the above-mentioned measures in the form of exemption of the HFF from payment of the guarantee premium. The Authority therefore concludes that Iceland has not respected its obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

5. Compatibility of the aid

5.1. Possibilities to declare aid for housing purposes compatible

Article 61(1) of the EEA Agreement sets out that state aid as a principle is prohibited. Article 61(2) and 61(3) provide, however, for certain exceptions from this general prohibition.

The derogations in Article 61(2) of the EEA Agreement do not seem to be applicable to the aid in question, which is not designed to achieve any of the aims listed in this provision. In particular, the aid measure involved cannot be considered to fulfil the conditions of derogation specified in Article 61(2)(a) of the EEA Agreement, namely aid having a social character, granted to individual consumers and without discrimination related to the origin of the product concerned.

Likewise, the derogations in Article 61(3) of the EEA Agreement do not apply to the aid measure under investigation. In particular, the aid measure is not granted with the aim of promoting or facilitating the economic development of certain areas or of certain economic activities. Thus, the derogations in Article 61(3)(a) and (c) of the EEA Agreement in conjunction with the Regional Aid Guidelines are not applicable in this case.

Furthermore, the aid measure under investigation is not given to promote the execution of an important project of common European interest or to remedy a serious disturbance in the economy of Iceland, therefore Article 61(3)(b) of the EEA Agreement does not apply.

The aid in question is not linked to any investment, but reduces the costs which HFF would normally have to bear in the course of pursuing its day-to-day business activities and is consequently to be classified as operating aid. Operating aid is normally not considered suitable to facilitate the development of certain economic activities or of certain regions as provided for in Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, unless it is specifically envisaged by the Authority's Guidelines, which is not the case here.

Aid for housing purposes may, however, be declared compatible with the EEA Agreement on the basis of Article 59(2). That would be the case if the aid would be limited to provision of services of general economic interest and if the other conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement would be fulfilled.

⁽¹⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 249.

Article 59(2) of the EEA Agreement reads:

'Undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest or having the character of a revenue-producing monopoly shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.'

Compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement requires the fulfilment of the following conditions:

- that the aid is a compensation for the provision of services of general economic interest,
- that the undertaking receiving the aid is entrusted to provide such services,
- that the aid is necessary, and not more than necessary, to carry out the entrusted tasks, and
- that the aid does not affect trade against the interest of the Contracting Parties to the Agreement.

5.2. General remarks with regard to the concept of services of general economic interest

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns 'particular tasks' to an undertaking ⁽¹⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service in question cannot be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽²⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽³⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement, the concept of 'services of general economic interest' must be interpreted restrictively ⁽⁴⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis. In such an assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁶⁾.

5.3. Services of general economic interest in the field of social housing

The EFTA Court gave some guidance on how to assess the extent of the HFF's activities in light of the requirements of Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court primarily addressed the issue of whether the Authority should have been in doubt whether the general loans scheme of HFF was operated in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court ruled that the Authority should have been in doubt and consequently should have opened the formal State aid investigation procedure. (This was based on the implicit, but non-verified, assumption that the aid in question was new aid.) While the Court did not address whether the general loan category fulfilled the conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court's judgment raised issues of doubt in relation to:

- whether the HFF scheme fulfilled all conditions relating to services of general economic interest in Article 59(2),
- whether the derogation from the State aid rules was proportionate, and
- whether the scheme affected the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties.

⁽¹⁾ See for example: Case 10/71 *Muller* [1971] ECR 723; Case 127/73 *BRT* [1974] ECR 313; Case 7/82 *GVL* [1983] ECR 483; Case C-393/92 *Almelo* [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 *Corsica Ferries* [1998] ECR I-3949.

⁽²⁾ Communication from the Commission — Services of General Interest in Europe (OJ C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14.

⁽³⁾ Case E-9/04, *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 67.

⁽⁴⁾ See Case C-242/95 *GT-Link A/S* [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 *Air Inter* [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

⁽⁵⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 *FFSA* [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 *Krister Hanner* [2005] ECR I-4551, paragraph 139: '... it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment'.

⁽⁶⁾ Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, [1998] EFTA Court Report page 38, paragraph 47.

In relation to the first issue the Court stated *inter alia*:

'[...] The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA.' ⁽¹⁾.

When the EFTA Court later turned to the questions on proportionality, it held, *inter alia*, that:

'[...] as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.' ⁽²⁾.

And moreover:

'The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what is necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions [...] This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.' ⁽³⁾.

Then the Court went on to, *inter alia*, state that:

'[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on "manageable terms". A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments built or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms.' ⁽⁴⁾.

(a) Manageable terms

The EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on 'manageable terms' might be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, the EFTA Court clarified that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 68.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 73.

⁽⁴⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraphs 76 to 79.

⁽⁵⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

In the view of the Authority, the concept of 'manageable terms' cannot be understood in any absolute or isolated manner. While noting the Court's view that there should be a margin of discretion to decide what is manageable, the concept has to relate to certain general parameters of the national economy. What is manageable in a rich country may not be manageable in a less prosperous one. In a well-functioning market without a particular skewed distribution of income, it would appear reasonable to assume that the market interest rates on mortgages would be 'manageable' for the population at large. Excluding that public activity itself is distorting the market, to the extent the market is not well functioning there could be a reason for government measures to provide for loans on 'manageable terms'.

It was confirmed in the EFTA Court's judgment that the commercial banks were only able to match the interest rate of HFF's general loans from August 2004 onwards⁽¹⁾. In its Decision No 185/06/COL, the Authority requested up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market, in order to assess to what extent commercial banks had offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable. While some information has been provided the Authority would require up-dated information in this respect as there are indications that the state of the market has changed recently. The amount of mortgage loans, especially from the commercial banks has fallen considerably⁽²⁾.

A connected, but separate, issue is whether the market would be able to develop satisfactorily if it would operate under conditions without any State aid distorting the competitive situation of the respective lenders. Up till now, the Authority has not been presented with any arguments or factual information that give it reason to believe that this should be the case.

(b) Social element

The general loan scheme of the HFF is not limited to those below certain income and/or assets thresholds but is available to everyone irrespective of those elements and as the EFTA Court has pointed out, without any cost and size limitations on the dwellings. Furthermore, the general lending system is also open to others than individuals, for example building contractors may qualify for loans under that system.

In the Court's words, the '*lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria*' and '*there is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan*'⁽³⁾.

Moreover, the EFTA Court pointed out that the scheme provided for construction or purchase of individual units for investment purposes, and it was not formally limited to assisting the average citizen in financing of his or her house. The rules have now been changed and Article 21 of the Regulation No 522/2004, as subsequently amended, provides that lending from the HFF is limited so that an individual can only own one property carrying a mortgage from the Fund. However, the Board of the Fund may set rules providing for exemption from this requirement. On 10 August 2006, the Board passed such rules. The Icelandic authorities are requested to explain these exemptions and their application and how the HFF monitors that residential housing financed by the HFF's loans is actually used for purposes of being the applicant's own dwelling.

In a letter received by the Authority on 14 June 2007, the Icelandic Government argued that there were no grounds for questioning the compatibility of the general lending scheme with the EEA Agreement. In light of the observations of the EFTA Court, quoted above, the Authority is of the preliminary opinion that the Icelandic Government has not demonstrated that the current general loan scheme is in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. Moreover, the Commission's practice regarding social housing shows that the Commission has only accepted systems of social housing, which contained limitations as to who could qualify for loans under the system.

In 2001, the Commission adopted a decision with regard to a guarantee for borrowings of the Irish Housing Finance Agency (hereinafter referred to as the HFA)⁽⁴⁾. At the time of this decision, the HFA was itself

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 74.

⁽²⁾ See e.g.

http://www.mbl.is/mm/frettir/innlent/2006/04/27/samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/ and http://www.mbl.is/mm/vidskipti/frettir/2008/05/26/verulegur_samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 77.

⁽⁴⁾ Decision of 3 July 2001 in State aid N 209/01 — Ireland — Guarantee for borrowings of the Housing Finance Agency, SG (2001) D/289528. The Commission has also dealt with two Swedish schemes regarding social housing which it considered compatible aid on the basis of Article 87(3)(c) of the EC Treaty. In the first case (Commission Decision of 24 June 2003 in State aid N 40/03 — Sweden — Measures to promote certain house building, C(2003) 1762 fin) a State support in the form of a VAT tax exemption was granted to constructions in certain areas of Stockholm, Gothenburg and Malmö. The scheme was restricted to rented dwellings measuring up to 70 m² and student accommodation at college and university sites with a maximum size of 25 m² with additional ceilings on the aid level per dwelling. The rent for both types of dwellings was regulated. In the second case (Commission Decision of 7 March 2007 in State aid N 798/06 — Sweden — Support for construction of special housing for elderly people, C(2007) 652 fin) the scheme was targeted to benefit elderly people who were not able to continue living independently. The scheme provided direct grant support to special housing for elderly. According to the conditions of the scheme, the size of the apartment could not exceed 35 m² per one-person apartment and 50 m² per two-persons apartment with additional support to 15-20 m² for common space (used for example for meals, hobbies, group activities). The maximum aid intensity was 10 % of actual construction costs.

not empowered to extend loans. Its objective was to raise funds at the best rate on the capital markets which were then advanced to local authorities to be used by them for social housing financing. In this case, social housing was defined as provision of housing for the most socially disadvantaged households, and in particular those which due to their economic circumstances were unable to fund their own housing requirement at socially acceptable conditions through recourse to commercial lenders. This objective was entrusted to local authorities who operated social housing programmes such as general mortgage finance, the operation of a share ownership scheme, and affordable housing schemes aimed at providing low cost housing, a rental subsidy scheme and miscellaneous grant schemes for elderly and disabled persons. The eligibility for social housing loan finance was assessed according to the following limitations: (i) need must be established; (ii) income and loan ceilings; (iii) households which seek to avail of schemes unavailable in the private sector (this had to be proved by the applicant by attaching letters of rejection from two private sector mortgage lenders); and (iv) only households which are mentioned on local authority housing lists. Thus, the Commission accepted that the operations of the Agency could be regarded as services of general economic interest for the purposes Article 86(2) of the EC Treaty.

The Authority also refers to a case concerning the financing of activities of Dutch Housing Corporations which is still pending before the Commission. In 2005, DG Competition sent an Article 17(2) letter, inviting the Dutch authorities to make appropriate changes to the system. DG Competition has, *inter alia*, criticised the broad scope of definition of services of general economic interest provided by the Housing Corporations. In particular, it was not considered acceptable that, whereas the priority to rental housing is given to persons that have difficulties in finding suitable housing, the activities in question are not restricted to socially disadvantaged persons. Therefore, DG Competition was of the opinion that the possibility to let dwellings to persons with a higher income or to enterprises must be regarded as a manifest error in the definition of a service of general economic interest. Moreover, this concern was not removed by the proposed solution of the Dutch authorities to limit the maximum value of the dwellings to be rented out which would be then defined as 'social housing'. In the preliminary view of DG Competition, the definition of public service activities of Housing Corporations was to have a direct relation to socially disadvantaged households and not only be linked to the maximum value of the property ⁽¹⁾.

Furthermore, the Icelandic Government referred to the fact that the Authority, in its decision in the Norwegian Husbanken case, accepted loans that were not limited to those qualifying under certain income and assets criteria but limited the size of the of house/apartment being acquired. Iceland has argued that the Norwegian limit should not be regarded as being universal and that the situation in Iceland would justify a higher limit. The Authority will, at this stage, not pass judgment on whether only imposing a size limitations would be sufficient to ensure compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement as it observes that currently the HFF system operates without any limitations as to the size of house/apartment that may qualify for loans under the general system.

In light of all of the above, it is the preliminary view of the Authority that the general loan scheme of the HFF does not pursue a sufficiently restricted social objective.

(c) Territorial cohesion

As regards the element of territorial cohesion, the Authority is aware of the particular situation of certain regions in Iceland, where the market for mortgage loans might be of such a nature that commercial providers do not have incentives to offer mortgage loans. Such a situation might justify exceptional treatment of certain territories as regards the conditions for eligibility of loans ⁽²⁾. Currently, the general loans scheme of the HFF is operated without any criteria related to territorial cohesion.

In its Decision No 185/06/COL it was the Authority's opinion that SFF had not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks had offered loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. In response to the Authority's request for information the SFF and the Icelandic Government submitted conflicting evidence as to the extent the commercial banks had offered mortgage loans outside the Reykjavik area and other more densely populated areas after August 2004. In light of the currently available information the Authority cannot conclude that the loans provided by the commercial banks have not been offered in rural areas as well, as far as the period after August 2004 is concerned.

⁽¹⁾ Letter dated 14 July 2005 from DG Competition to the Dutch authorities, 0/55413.

⁽²⁾ See for example the differentiation of ceiling for the level of aid per dwelling according to the area in the Swedish Case N 40/03, referred to above.

5.4. *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further requires an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the 'four freedoms' ⁽¹⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not disproportionately affect competition and the internal market. In light of the EFTA Court's conclusions on this point ⁽²⁾, the Authority will have to assess to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market. However, as outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the current lending scheme is not compatible with Article 59(2) as it is too widely defined. In light of that, the Authority does not consider it necessary to assess whether the service affects the development of trade to an extent contrary to the interest of the Contracting Parties. In any event, an amended scheme will have to strike the right balance between the interests at stake.

Against the background of the various points referred to above, the preliminary view of Authority is that the general loan scheme of HFF does not comply with all the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

5.5. *Other loan categories of the HFF*

In the discussion above regarding the compatibility of the aid, only the general loans category of the HFF has been referred to. However, the exemption in Article 7 of Act No 121/1997, as amended, covers entire operations of the HFF. Currently, the HFF is also providing loans for rental housing to municipalities, etc. pursuant to Chapter VIII of the Housing Act. Furthermore, the Minister of Social Affairs has, on the basis of Article 16 of the Housing Act, issued Regulation No 458/1999, with subsequent amendments, which lists the other loan categories offered by the HFF, cf. Article 2 of the Regulation ⁽³⁾.

As outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the general loans scheme of the HFF is incompatible with Article 59(2) EEA. Since the exemption from the guarantee premium benefits all the operations of the HFF, it follows that this measure cannot be regarded as compatible aid on the basis of Article 59(2). This is so even though the individual loan categories referred to above examined in isolation might comply with the conditions laid down in that provision.

5.6. *Conclusion with regard to compatibility*

On the basis of the foregoing considerations, the Authority has doubts as to whether the guarantee premium exemption in favour of the HFF can be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement.

6. **Recovery**

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, '[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a "recovery decision"). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law'.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, cited above, paragraph 70.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 81.

⁽³⁾ Article of Regulation No 458/1999, as amended, provides for the following categories: '1. Loans for the construction or purchase of day-care institutions, service centres, homes and apartments specially designed for the needs of the elderly; 2. Loans for the construction or purchase of communal housing for the disabled; 3. Special loans — loans to those with special needs; 4. Maintenance loans; 5. Loans for major outdoor maintenance of redeemed apartments; 6. Loans or grants for technical innovations and other reforms in the construction industry; 7. Loans for rental housing; 8. Loans for the construction or purchase of homes and day-care institutions for children and young people.'

According to settled case-law, '[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed' ⁽¹⁾.

Consequently, any unlawful aid which will ultimately be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

7. Conclusion

The Authority is of the preliminary opinion that the exemption from the guarantee premium in favour of the HFF constitutes aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts that this measure can be regarded as complying with Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement or with Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Icelandic authorities to submit their comments within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing consideration, the Authority requires that, within one month of receipt of this decision, the Icelandic authorities provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the exemption from the payment of the guarantee premium in favour of the HFF. It requests the Icelandic authorities to forward a copy of this decision to the potential aid recipient of the aid immediately.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Iceland regarding the exemption of the Housing Financing Fund contained in the Act on State Guarantees to pay a premium on the guarantee provided by the Icelandic State in its favour.

Article 2

The Icelandic authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are required to provide within one month from the notification of this Decision all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

The Icelandic Government is requested to forward a copy of this Decision to the recipient of the potential aid immediately.

⁽¹⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

Article 5

The EC Commission shall be informed, in accordance with Protocol 27(d) of the EEA Agreement, by means of a copy of this Decision.

Article 6

Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.

Article 7

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 8

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 27 June 2008.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD
President

Kurt JAEGER
College Member

Az EFTA Felügyeleti Hatóság úgy határozott, hogy nem emel kifogást a bejelentett intézkedés ellen

(2009/C 64/10)

Az EFTA Felügyeleti Hatóság határozata a „Hillesøyfyllinga”-ként ismert ingatlan (ingatlanszám: 189/196) tervezett értékesítésével kapcsolatban a Tromsø-i önkormányzat által a Sommarøy Arctic Hotel AS-nak nyújtott feltételezett állami támogatásról.

Az EFTA Felügyeleti Hatóság úgy véli, hogy nem nyújtottak az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatást a Sommarøy Arctic Hotel AS-nak a tervezett ingatlan-értékesítéssel kapcsolatban.

A határozat elfogadásának időpontja:	2008. október 1.
EFTA-állam:	Norvégia
Ügyszám:	62527
Megnevezés:	Ingatlan-értékesítés Tromsø-ban
Célkitűzés:	n.a.
Jogalap:	n.a.
Időtartam:	n.a.

A határozat bizalmas adatokat már nem tartalmazó, hiteles nyelvi változata az alábbi internetcímen található meg:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Az EGT-megállapodás XV. mellékletének 1f. pontjában említett jogszabály (az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK bizottsági rendelet) értelmében nyújtott állami támogatásokról az EFTA-államok által szolgáltatott információ

(2009/C 64/11)

Támogatás száma	Kkv-k támogatása, 1/08		
EFTA-állam	Norvégia		
Régió	Minden régió		
A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve	Bioenergia program		
Jogalap	Éves mezőgazdasági megállapodás, állami költségvetés, a királyi élelmiszerügyi és mezőgazdasági minisztérium éves allokációs levele		
A támogatási program keretében tervezett éves kiadás, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege	Támogatási program	Teljes éves összeg	A 4,3 millió EUR teljes éves költségvetés hozzávetőleg 15 %-a
		Garantált kölcsönök	—
	Egyedi támogatás	A támogatás teljes összege	—
		Garantált kölcsönök	—
Maximális támogatási intenzitás	A rendelet 4. cikkének (2)–(6) bekezdésével és 5. cikkével összhangban		Igen
A végrehajtás időpontja	2008. január 1.		
A támogatási program vagy az egyedi támogatás nyújtásának időtartama	Végrehajtás vége: 2014.12.31.		
A támogatás célja	A kv-k támogatása		Igen
Érintett gazdasági ágazat	Kkv-k részére nyújtott támogatásra jogosult valamennyi ágazat		Igen
	Csak bizonyos ágazatokra vonatkozó támogatás – Szénbányászat A teljes feldolgozóipar vagy Acélipar Hajógyártás Szintetikusszál-ipar Gépjárműipar Egyéb feldolgozóipar Minden szolgáltatás vagy Szállítási szolgáltatások Pénzügyi szolgáltatások Egyéb szolgáltatások		Igen
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium Postbox 8007 0030 Oslo NORVÉGIA		
Nagy összegű egyedi támogatás	A rendelet 6. cikkével összhangban		Igen

V

(Vélemények)

KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK

BIZOTTSÁG

Pályázati felhívás a saját lakókörnyezetben való életvitel segítségét szolgáló ENIAC Joint Undertakinghez kapcsolódó munkaprogram alapján

(2009/C 64/12)

Ezúton értesítjük az érdeklődőket a saját lakókörnyezetben való életvitel segítségét szolgáló **ENIAC Joint Undertakinghez** kapcsolódó munkaprogram alapján közzétett pályázati felhívásról.

A következő pályázati felhívás keretében várunk pályázatokat: **ENIAC-2009-1**.

A felhívási dokumentációt – ideértve a határidőt és a költségvetést is – a felhívás szövege tartalmazza, amely az alábbi weboldalon olvasható: <http://eniac.eu>

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

BIZOTTSÁG

Összefonódás előzetes bejelentése

(Ügyszám COMP/M.5347 – Mapfre/Salvador Caetano/JVS)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 64/13)

1. 2009. március 11-én a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott a Mapfre S.A. (a továbbiakban: Mapfre, Spanyolország) és a Grupo Salvador Caetano SGPS, S.A. (a továbbiakban: Salvador Caetano, Portugália) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozások részesezés vásárlása útján közös irányítást szereznek a tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a jelenleg a Salvador Caetano tulajdonában lévő Choice Car-Comércio de Automóveis, S.A. (a továbbiakban: Choice Car, Portugália), Finlog-Aluguer e Comércio de Automóveis, S.A. (a továbbiakban: Finlog, Portugália), Guerin-Rent-A-Car (Dois), Lda (a továbbiakban: Guerin, Portugália) és Luso Assistência – Gestão de Acidentes, S.A. (a továbbiakban: Luso, Portugália) vállalkozások felett.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

- a Mapfre esetében: elsősorban biztosítási termékeket – köztük világszerte gépjármű-biztosításokat – nyújtó vállalatcsoport,
- a Salvador Caetano esetében: a személygépkocsi-kiskereskedelem és -javítás területén működő vállalatcsoport, melynek tevékenysége Portugáliára és Spanyolországra terjed ki,
- a Choice Car esetében: személygépkocsi-kiskereskedelem Portugáliában,
- a Finlog esetében: járműpark-irányítási szolgáltatások Portugáliában,
- a Guerin esetében: személygépkocsi-kölcsönzés Portugáliában,
- a Luso esetében: autóbalesetek kezeléséhez kapcsolódó szolgáltatások nyújtása Portugáliában.

3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás a 139/2004/EK rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.

4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5347 – Mapfre/Salvador Caetano/JVS hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (fax: +32 22964301 vagy 2967244) vagy postai úton a következő címre:

European Commission (Európai Bizottság)
Directorate-General for Competition (Versenypolitikai Főigazgatóság)
Merger Registry (Fúziós Iktatási Osztály)
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) HLL 24., 2004.1.29., 1. o.

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám COMP/M.5477 – Votorantim/Aracruz)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 64/14)

1. 2009. március 12-én a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott a Votorantim Group (a továbbiakban: Votorantim, Brazília) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozás részesedés vásárlása útján kizárólagos irányítást szerez a tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a – jelenleg a Votorantim Group, az Arapar és az Arainvest közös irányítása alá tartozó – Aracruz Celulose S.A. (a továbbiakban: Aracruz, Brazília) felett.
2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:
 - a Votorantim Group esetében: cement és beton, bányászat és kohászat (alumínium, acél, nikkel és cink), papírorost és papír, sűrített narancslé, egyedi vegyipari termékek, villamosenergia-termelés és pénzügyi tevékenységek,
 - az Aracruz esetében: papírorost- és papírgyártás.
3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás a 139/2004/EK rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.
4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5477 – Votorantim/Aracruz hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (fax: +32 22964301 vagy 2967244) vagy postai úton a következő címre:

European Commission (Európai Bizottság)
Directorate-General for Competition (Versenypolitikai Főigazgatóság)
Merger Registry (Fúziós Iktatási Osztály)
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HLL 24., 2004.1.29., 1. o.